

ஸ்தோத்திரக் கவுன்ஸிட்

T. S. கணந்திரன்
அவர்களின்

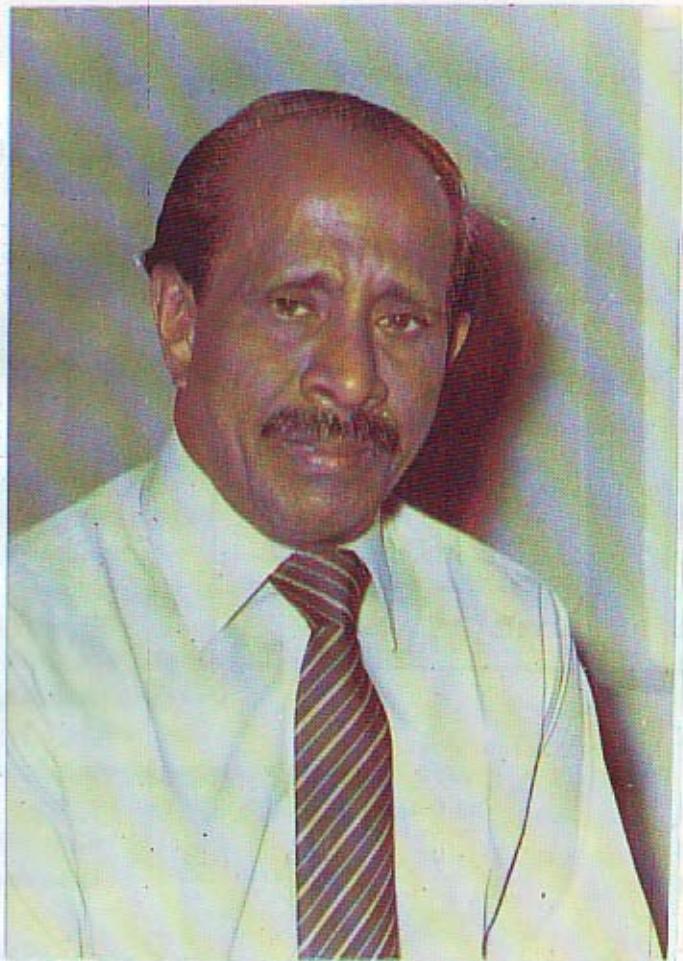
நினைவு மலர்

In Memory of
T. S. GANENDRAN

T. S. கணந்திரன்

ஜனவரி : 15.03.1931

மறணம் : 13.04.1992

பொருளடக்கம்

1 விநாயகர்

பாடல்கள் : பிடியதன், வாக்குண்டாம்,
பாலுந் தெளிதேனும், உம்பர் தரு தேனும் ...
விநாயகர் கவசம்
விநாயகர் திருவகலம்
அரச்சனை மாஸை
நாமாவளி

2 குரு

குரு ஸ்துதி
எங்கள் குருநாதன்
நாமாவளி

3 கிரு ஷ்னர்

ராதையின் பிரார்த்தனை...
திருமால் வழிபாடு ...
ஸ்ரீகிருஷ்ண கவசம் ...
பாடல்கள்: சற்குரு பாதுகை,
ஸ்ரீ ரங்கநாதா, திருப்பதி மலைமேல் ...
நாமாவளி ...
மங்களம் ...

4 சிவன்

சிவபுராணம் ...
திருநீற்றுப் பதிகம்

திருக் கூற்றுப் பதிகம்	...	43
கோளரு திருப்பதிகம்	...	46
நற்சிந்தனைப் பாடல்கள்: அப்பனும் அம்மையும்,		
சொல்லு சிவமே, அத்துவிதப்பொருள்	...	49
ஸ்ரீ மஹாமிருத்யுஞ்ஜய ஸ்தோத்திரம்,	...	52
ஸ்ரீ மிருத்யுஞ்ஜய மந்திரம்	...	54
5 சக்தி		
சக்தி கவசம்	...	55
ரோக நிவாரண அஷ்டகம்	...	58
ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி மாலை	...	61
ஸ்ரீ தூர்க்கா அஷ்டகம்	...	63
துக்க நிவாரண அஷ்டகம்	...	66
அபிராமி அந்தாதி	...	68
பாடல்கள்: அன்பே சிவமாய்,		
உள்ளமெனும் கோயிலிலே,	...	69
6 முரு கண்		
சுப்ரமண்ய புஜங்க ஸ்தோத்திரம்	...	71
கந்தரலங்காரம்	...	77
கந்தரனுபூதி	...	77
திருப்புகழ்	...	78
நாமாவளி	...	81
7 அருள் விருந்து		
பஜகோவிந்தம்	...	82
நற்சிந்தனை	...	86
தெய்வீக சிந்தனை	...	95

விநாயகர்
பாடல்கள்

பிடியதன் னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடக
கடிகண பதிவர வருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

- சம்பந்தர்

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டா மேனி நுடங்காது பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கை யான்பாதந்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு

ஓளவையார்

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிலவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் கோலஞ்செய்
துங்கக்குரி முகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றுந் தா.

ஓளவையார்

உம்பர் தருத் தேனுமணிக்
 ஒன்கடலீற் றேனமுதத்
 இன்பரசத் தேபருகிப்
 என்றனுயிர் காதரவுற்
 தம்பிதனக் காகவனத்
 தந்தை வலத் தாலருள்ளைக்க
 அன்பரதமக் கான்றிலைப்
 ஜந்துகரத் தாளைமுகப்

கசிவாகி
 துணர்லூறி
 பலகாலும்
 தருள்வாயே
 துணைவொனே
 கனியோனே
 பொருளோனே
 பெருமாளே

திருப்புகழ்

கண்பதி துணை
விநாயக கவசம்

வளர்சிகையைப் பராபரமாய் வயங்குவிநா
 யகர்காக்க வாய்ந்த சென்னி

யளவுபடா வதிகசவுந் தரதேக
 மதோற்கடர்தா மமர்ந்து காக்க

விளரற்றெற் றியையெந்றும் வளங்கிய
 காசிபர்காக்க புருவந் தம்மைத்

தளர்வின்மோகா தரர்காக்க தடவிழிகள்
 பாலசந் திரஞ்சு காக்க

கவின் வளரு மதரங்கச முகர் காக்க
 தாலங்கணக் கிர்டர் காக்க

நவில்சிபுகங் கிரிசைசுதர் காக்கநனி
 வாக்கைவிநா யகர்தாங் காக்க

அவிர்நகைதுன் முகர்காக்க வள்ளொழிற்
 செஞ்செவி பாசபாணி காக்க

தவிர்தலுரு திளங்கொடிபோல் வளர் மணிநூ
 வியைச்சிந்தி தார்த்தர் காக்க

காமரூப முகந்தன்னைக் குணேசர் நனி
 காக்ககளங் குணேசர் காக்க

வாமமுறு மிருதோனும் வயங்குகந்த
 பூர்வசர்தா மசிழ்ந்து காக்க

ஏமமுறு மணிமுலைவிக் கிணவினு
 சன்காக்க விதயந் தன்னைத்

தோமகலுங் கணநாதர் காக்கவகட்
 டினைத்துலங்கே ரம்பர் காக்க

பக்கமிரண் டையுந்தரா தரர்காக்க
 பிருட்டத்தைப் பாவ நீக்கும்

விக்கினகரன் காக்க விளங்கிலிங்கம்
 வியாள பூடனர் தாங் காக்க

தக்ககுய்யந் தன்னைவக் கிரதுண்டர்
 காக்கசக னத்தை யல்லல்

உக்ககண பன்காக்க வூருவைமங்
 களஸுர்த்தி யுவந்து காக்க

தாழ்முழந்தாண் மகாபுத்தி காக்கவிரு
பதமேக தந்தூர் காக்க

வாழ்கரங்கிப் பிரப்பிரசா மதனர்காக்க
முன்கையை வணங்கு வார்நோ

யாழ்தரச்செய் யாசாழு ரகர்காக்க
விரல்பதும் வர்த்தர் காக்க

கேழ்களீரு நகங்கள் விநா யகர்காக்க
கிழக்கினிற்புத் தீசர் காக்க

அக்கினியிற் சித்தீசர் காக்கவுமா
புத்திரர்தென் ஞஷை காக்க

மிக்கநிரு தியிற்குணே சுரர்காக்க
விக்கினவர்த் தனர் மேற்கென்னுந்

திக்கதனிற் காக்கவா யுவிற்கசகன்
னன்காக்க திக்கமு தீசி

தக்கந்தி பன்காக்க வடக்கிழக்கி
ல்சநந் தன்னேர காக்க

ஏகதந்தர் பகன்முழுநுங்காக்கவிர
வினுஞ்சந்தி யிரண்டன் மாட்டு

மோகையின்விக் கினகிருது காக்கவிராக்
கதர்பூத முறுவே தாள்

மோகினிபே யிவையாதி யுயிரத் தீற்ததால்
வருந்துயரு முடிவி லாத

வேகமுறு பிணிபலவும் விலக்குபுபா
சாங்குசர்தாம் விரைந்து காக்க

மதிஞானந் தவந்தான மானமொளி
புகழ்குலம்வண் சர்ர முற்றும்

பதிவான தனந்தானி யங்கிரக
மனைவிமைந்தர் பயின்ட் பாதிக்

கதியாவுங் கலந்துசர்வா யுதர்காக்க
காமர்பவுத் தீரர்முன் ஞன

விதியாருஞ் சற்றமெலா மழுரேச
ரெஞ்ஜான்றும் விரும்பிக் காக்க

வென்றிச் விதங்கபிலர் காக்ககரி
யாதியெலாம் விகடர் காக்க

என்றிவ்வா றிதுதனைமுக் காலமுமோ
திட்னிம்பா லிடையு ஞென்றும்

ஒன்றுநா முனிவர்கா ஸறிமின்கள்
யாரொருவ ரோதி ஞலு

மன்றவாங் கவரதேகம் பிணையறவச்
சிரதேக மாசி மன்னும்

விநாயக் கவசம் முற்றிற்று

கணபதி துணை
விநாயகர் திருவகவல்
நக்கீர தேவர் அருளிச்செய்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்

சீரதரு மூலச் செழுஞ்சிடர் விளக்கே
 கார்நிற மேனிக் கற்பகக் களிறே
 அல்லல் வினையை யறுத்திடு ஞான
 வல்லபை தன்னை மநுவிய மார்பா
 பொங்கர வணிந்த புண்ணிய மூத்தி
 சங்கர வருளிய சற்குரு விநாயக
 ஏழை யடியே னிருவிழி காண
 வேழ முகமும் வெண்பிறைக் கோடும்
 பெருகிய செவியும் பேழை வயிறும்
 திருவளர் நுதலிற் றிருநீற் றழகுஞ்
 சிறுத்த கணன்னாஞ் சீதெப் பார்வையும்
 நறுந்திகழ் நாசியு நாண்மலர்ப் பாதமும்
 நவமணி மகுட நன்மலர் முடியுங்
 கவச குண்டலக் காந்தியும்விளங்கச்
 சிந்துரத் திலகச் சந்தனப் பொட்டும்
 ஜந்து கரத்தி னழகும் வீற்றிருக்க
 பாச வினையைப் பறித்திடு மங்குச
 பாசத் தொளியும் பன்மணி மார்பும்
 பொன்னு பரணமும் பொருந்துமுந் நூலும்
 மின்னு மெனவே விளங்குபட் டழகும்
 உந்திச் சுழியு முசோமத் தழகுந்
 தொந்தி வயிறுந் துதிக்கையுந் தோன்ற
 வேதனும் மாலும் விமலனு மறியாப்
 பாதச் சதங்கை பலதொனி யார்ப்பத்

தண்டைச் சிலம்புந் தங்கக் கொலிசம்
 எண்டிசை மண்டல மெங்கும் முழங்கத்
 தொகுது துந்துமி தொந்தோ மெனவே
 தகுதிகு திந்திமி தாள முழங்க
 ஆடிய பாத மண்டலர்கள் போற்ற
 நாடிமெய் யடியர் நாளந் துதிக்கக்
 கருணை புரிந்து காட்சி தந்தருள
 இருளைக் கடிந்து எங்கும் நிறையப்
 பொங்குபே ரொளியாய் பொன்மலைபோலத்
 திங்கள் முடியான் றிருவள மகிழ்
 வந்த வாரண் வடிவையுங் காட்டிச்
 சிந்தை தளர்ந்த சீரடி யார்க்கு
 இப்பர சாதன மிரண்டு முதவி
 அகவினைத் துன்ப மகந்தை யறுத்து
 மூலா தார முச்சடர் காட்டி
 வாலாம் பிகைதன் வடிவையுங் காட்டி
 மாண்சிக மேனி மலர்ப்பதங் காட்டி
 பேணிப் பணியுப் பீஜ அட்சரமும்
 ஓமென் றுதித்த ஓங்காரத் துள்ளே
 ஆமென் றெழுந்த அட்சர வடிவும்
 இடைப்பிங் கலைக ஸிரண்டி னடுவே
 கடைமுனை கழிமுனைக் கபாலமுங் குறித்து
 மண்டல மூன்றும் வாயுவோர் பத்துங்
 குண்டலிய சபை கூறிய நாடியும்
 பூதமும் பொறியும் புகழ்குண மூன்றும்
 வாதனை செய்ய மறிவையுங் காட்டி
 ஆரு தார வங்குச நிலையைப்
 பேரூகி நின்ற பெருமையுங்காட்டிப்
 பஞ்ச மூர்த்திகள் பாகத் தமர்ந்த
 பஞ்ச சக்திகளின் பாதமுங் காட்டி

நவ்வொடு மவ்வும் நடுவனை வீட்டில்
 அவ்வு மாக்கினை யனுதி சதாசிவம்
 மைவிழி ஞான மனோமனி பாதமும்
 நைவினை நனுகா நாதகீ தமும்
 கண்டு வணங்கக் கண்ணைத் திறந்து
 விண்டலமான வெளியையுங் காட்டி
 ஜம்பத் தோரெழுத் தட்சர நிலையை
 இன்பச் சக்கர விதிதனைக் காட்டிப்
 புருவ நடுவனைப் பொற்கம லாசனத்
 திருவிளை யாடலுந் திருவடி காட்டி
 நாதமும் விந்தும் நடுநிலை காட்டிப்
 போதம் நிறைந்த பூரணங் காட்டி
 உச்சி வெளிதனி லுள்ளொளி காட்டி
 வச்சிரம் பச்சை மரகத முத்து
 பவளம் நிறைந்த பளிங்கொளி காட்டிச்
 சிவகயி லாயச் சேர்வையுங் காட்டிச்
 சத்தம் பிறந்த தலத்தையுங் காட்டித்
 தத்துவம் தொண்ணுாற் றுறையும் நீக்கி
 கருவி கரணக் களங்க மறுத்து
 மருவிய பிறவி மாயை நீக்கி
 உம்பர்க் ஸிருடிகள் ஒருவருங் காணு
 அம்பர வெளியி ஞருளையுங் காட்டிச்
 சத்தி பராபரை சதாநந்தி நிராமய
 நித்திய ரூபி நிலையையுங் காட்டி
 அடியவர் ஞான வமிர்தமா யுண்ணும்
 வடிவை யறியும் வழிதனைக் காட்டி
 நாசி நுனியில் நடக்குங் கலைகள்
 வாசிவா வென்று வாங்கிப் பிடித்து
 நின்மல வடிவாய் நிறுவித் தப்புறம்
 வின்மய மான வித்ததையுங் காட்டி

தராதல முழுதுந் தானை நிறைந்த
 பராபர வெளியைப் பணிந்திடக் காட்டி
 என்னுட லாவி யிடம்பொரு ஸியாவுந்
 தன்னுடை வசமாந் தவநிலை காட்டி
 நானெனனு மாணவ நாசம தாகத்
 தானென வந்து தயக்கந் தீர
 ஆன குருவா யாட்கொண் டருளி
 மோன ஞான முழுது மளித்துச்
 சிற்பரி பூரண சிவத்தைக் காண
 நந்சிவ நிட்கள் நாட்டமுந்தந்து
 குருவுஞ் சீடனுங் கூடிக் கலந்து
 இருவரு மொருதனி யிடந்தனிற் சேர்ந்து
 ஆனந்த மாகித் தற்பர வெளியில்
 ஆனந்த போத அறிவைக் கலந்து
 புவனத் தொழிலைப் பொய்யென் றுணர்ந்து
 மவுன முத்தியை மனத்தனி லிருத்திப்
 பெண்டு பிள்ளைப் பண்டுப தார்த்தங்
 கண்டது மாயைக் கனவெனக் காட்டிப்
 பாச பந்தப் பவக்கடல் நீக்கி
 சச னினையடி யிருத்தி மனத்தே
 நீயே நானுய நானே நீயாய்க்
 காயா புரியைக் கனவென வுணர்ந்து
 எல்லாம் முன்செய லென்றே யுணர்
 நல்லா யுன்னருள் நாட்டந் தருவாய்
 காரண குருவே கற்பகக் கனிறே
 வாரண முகத்து வள்ளலே போற்றி
 நித்திய பூசை நைவேத் தியமும்
 பத்தியாய்க் கொடுத்துப் பரமனே போற்றி
 ஏத்தி யனுதின மெளியேன் பணியக்
 கூற்றினை யுதைத்த குளிரிப்பதந் தந்து

ஆக மதுர வயிர்த மளித்துப்
 பேசு ஞானப் பேரெனக் கருளி
 மனத்தில் நினைத்து மதுர வாசக
 நினைவிலுங் கணவிலும் நேசம் பொருந்தி
 அருண சீரியா ரவ்வை போலக
 கருத்து மிகுந்து கவிமழை பொழிய
 வாக்குக் கெட்டா வாழ்வை யளித்து
 நோக்கரு ஞான நோக்குமளித்து
 இல்லற வாழ்க்கை யிடையூ றகற்றிப்
 புல்ல ரிடத்திற் புகுந்துழு லாமல்
 ஏற்ப திகழ்ச்சி என்பத கற்றி
 காப்ப துனகுக் கடன்கண் டாயே
 நல்வினை தீவினை நாடி வருசினுளு
 செல்வினை யெல்லாம் செயலுன தாமால்
 தந்தையு நீயே தாயு நீயே
 எந்தை நீயே சசனு நீயே
 போத ஞானப் பொருளு நீயே
 நாதமு நீயே நான்மறை நீயே
 அரியு நீயே அயனு நீயே
 திரிபுர தகனஞ் செய்தவ நீயே
 சத்தியும் நீயே சதாசிவ நீயே
 புத்தியு நீயே புராந்தக நீயே
 பத்தியு நீயே பந்தமு நீயே
 முத்தியு நீயே மோட்சமு நீயே
 ஏகமு நீயே என்னுயிர நீயே
 தேகமு நீயே தேவனு நீயே
 உன்னரு ளன்றி உயிர்த்துணை காணேன்
 பின்னெனுரு தெய்வம் பேசவு மற்யேன்
 வேதனை கொடுத்த மெய்யிது தன்னில்
 வாதபித்தம் வருந்திடு சிலேட்டுமம்

மூன்று நாடியு முக்குண மாகித
 தோன்றும் வினையின் துன்ப மறுத்து
 நால்லா யிரத்துநா னாற்றுநாற் பத்தெட்டு
 மேலாம் வினையை மெலியக் களைந்து
 அஞ்சா நிலைமை யருளியே நித்தன்
 பஞ்சா சரநிலை பாலித் தெனக்கு
 செல்வமுங் கல்வியுஞ் சீரும் பெருக
 நல்வர மேதரும் நான்மறை விநாயக
 சத்திய வாக்குச் சத்தா யுதவிப்
 புத்திர ணெதரும் புண்ணிய முதலே
 வெண்ணீ றணியும் விமலன் புதல்வ
 பெண்ணே முமையாள் பெறுகுஞ் சரனே
 அரிதிரு மருகா அறுமுகன் றுணைவா
 கரிமுக வாரணைக் கணபதி சரணம்
 குருவே சரணம் குணமே சரணம்
 பெருவயி ரேனே பொற்றுள் சரணம்
 கண்ணே யதியே கனியே சரணம்
 விண்ணே யொளியே வேந்தே சரணம்
 மானத வாலி மலர்த்தடத் தருகிற்
 றுன்த்தில் வாழுந் தற்பரா சரணம்
 உச்சிப் புருவத் துதித்துல களிக்கும்
 சச்சிதா ளந்த சற்குரு சரணம்
 விக்கின விநாயக தேவே ஓம்
 ஹரஹர சண்முக பவனே ஓம்
 சிவசிவ மகாதேவ சம்போ ஓம்

அர்ச்சனை மாலை

ஒளிக்கணம் உலவும் வெளியே போற்றி!
சிவபுரங் காக்கும் தேவர் தலைவா!
மார்கழி மாச மாண்புறு சுஷ்டியில்
ஆர்வமோ டிந்த அர்ச்சனை மாலையைப்
பாடியே உன்னைப் பணிந்தோம் காவாய்!
சித்தி அருளாய், சீரமை அருளாய்,
வித்தை அருளாய், வெற்றி அருளாய்,
சக்தி அருளாய், சமத்துவம் அருளாய்,
பக்தி அருளாய், முத்தி அருளாய்,
சரணம், சரணம், சதுரமறை முதல்வா!
சரணம், சரணம்! சத்சங்கத் தலைவா!
சரணம், சரணம், சற்குரு மணியே!
சேனை பதியின் ஞான பதியே,
நானு விதமாம், நன்மைகள் ஓங்குக,
பொதுமறை பொலிக புண்ணியை திகழ்க,
விஞ்ஞானத்தின் விளக்கமே போற்றி!
மெய்ஞானத்தின் வேதமே போற்றி!
மரண பயத்தை மாய்ப்பாய் போற்றி!
விதியை வெல்லும் மதியே போற்றி!
கருத்தினிலிக்கும் கரும்பே போற்றி!
அடியார் துயரங் கடிவாய் போற்றி!
அன்பருக் கபயம் அளிப்பாய் போற்றி!
இன்பு மனிக்கும் இறைவா போற்றி!
ஓங்காரத்தின் உட்போருள் போற்றி!
ஞான னாந்த வானே போற்றி!
அறிவே போற்றி! ஆற்றலே போற்றி!
இளமையே போற்றி! இன்பமே போற்றி!

12.

கண்ணே போற்றி! கருத்தே போற்றி!
விண்ணே போற்றி! மணியே போற்றி!
விமலா போற்றி! விதத்கா போற்றி!
போற்றயே போற்றி! போதமே போற்றி!
கணபதி போற்றி! கரிமுக போற்றி!
குணபதி போற்றி! குருவே போற்றி!
விக்ன விநாயக சேவடி போற்றி!
சித்தி விநாயகரின் பொன்னடி போற்றி!

நாமாவளி

ஜெய கணேச ஜெய கணேச ஜெய கணேச பாஹிமாம்
ஸ்ரீகணேச ஸ்ரீகணேச ஸ்ரீகணேச ர஘மாம்
அன்பு நிலை ஓங்கிடவே ஜெய கணேச ஆண்டருள்
இன்பு நிலை தங்கிடவே ஸ்ரீகணேச வந்தருள்
மாண்புடனே மக்கள் வாழ ஜெய கணேச ஆண்டருள்
மங்களங்கள் பொங்கிடவே ஸ்ரீகணேச வந்தருள்

ஓம் கணநாதா ஜெய கணநாதா
ஜெய கணநாதா ஜெய குணநீதா
சிவ சிவ கஜமுக கணநாதா
சிவகண வந்தித குணநீதா

கணபதி கணபதி
குணமதை அருள்வாய் கணபதி
கணபதி ஓம் ஜெய கணபதி ஓம்
கணபதி ஓம் சிவ கணபதி ஓம்
மகா கணபடுத குரு சரணம்
மனம் மகிழ்ந்து வந்தருள் சரணம்
சரணம் சரணம் தந்திமுகா
சரபவன பவனுக்கு உயர்துணைவா
கணேச சரணம் சரணம் கணேசா.

13

எங்கள் குருநாதன்

குரு குரு ஸ்துதி

குருர் பிரஹம்மா குருர் விஷ்ணு குருர் தேவோ மஹேசவர
குருசாக்ஷாத் பரம் ப்ரஹம் தஸ்மை ஸ்ரீ குருவே நம:

தவமேவ மாதா ச பிதா தவமேவ
தவமேவ பந்துச் ச ஸகா தவேமவ!
தவமேத விதயா திரவினம் தவமேவ
தவமேவ ஸர்வம் மம தேவ தேவ

அமுந் தொறும் அணைக்கும் அன்னை
அறிவிலாது ஆடி ஓடி
விழுந்தொறும் எடுக்கும் அப்பன்
விளையாடும் போது தோழன்
தொழுந்தொறும் காக்குந் தெய்வம்
சொந்தமாய் எடுப்போர்க்கெல்லாம்
குழந்தை! இப்படி உலாவும் என்
குருநாதன் வாழி வாழி

என்னையெனக் கறிவித்தா னெங்கள்குரு நாதன்
இணையடியென் தலைவைத்தா னெங்கள்குரு நாதன்
அன்னைபிதாக் குருவானா னெங்கள்குரு நாதன்
அவனியெல்லா மாளவைத்தா னெங்கள்குரு நாதன்
முன்னைவினை நீக்கிவிட்டா னெங்கள்குரு நாதன்
முஹருக்கு மறியவொண்ணா னெங்கள்குரு நாதன்
நன்மைத்தீமை யறியாதா னெங்கள்குரு நாதன்
நான்தானாய் விளங்குகின்றா னெங்கள்குரு நாதன்.

தேகம்நீ யல்லவென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
சித்தத்திற் றிகழுகின்றா னெங்கள்குரு நாதன்
மோகத்தை முனியென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
முத்திக்கு விதத்தென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
வேகத்தை கெடுத்தாண்டா னெங்கள்குரு நாதன்
விண்ணும் மண்ணு மாக்கின்றா னெங்கள்குரு நாதன்
தாகத்தை யாக்கிவிட்டா னெங்கள்குரு நாதன்
சத்தியத்தைக் காணவைத்தா னெங்கள்குரு நாதன்.

வாசியோகந் தேரென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
வகாரநிலை அறியென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
காசிதேசம் போவென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
கங்குல்பக வில்லையென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
நாசிநுனி நோக்கென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
நடன்ந்தெ ரியுமென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
மாசிலோசை கேட்குமென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
மற்றுப்பற்றை நீக்கென்றா னெங்கள்குரு நாதன்.

இருவழியை அடையென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
எல்லாம் விளங்குமென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
கருவழியைக் கடவென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
கட்டுப்படும் மனமென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
இருவரும் றியாரென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
ஒங்கார வழியென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
நிருமலனா யிருவென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
நீயேநா எனன்றுசொன்னா எனங்கள்குரு நாதன்.

திக்குதி திகாந்தமெல்லா மெங்கள்குரு நாதன்
சித்தத்துள் நிற்கவைத்தா எனங்கள்குரு நாதன்
பக்குவமாய்ப் பேணென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
பார்ப்பதெல்லாம் நீயென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
அக்குமணி யணியென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
அஞ்செழுத்தை ஓதவென்றா எனங்கள்குரு நாதன்.
நெக்குநெக் குருகென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
நித்தியன்றி யென்றுசொன்னா எனங்கள்குரு நாதன்

தோமல் தேடென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
சீவன் சிவனென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
நூடாமல் நாடென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
நல்லவழி தோன்றுமென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
பாடாமற் பாடென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
பத்தரினஞ் சேரென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
வாடாமல் வழிபடென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
வையகத்தில் வாழென்றா எனங்கள்குரு நாதன்.

தித்திக்கு மொருமொழியா வெங்கள்குரு நாதன்
சின்மயத்தைக் காணவைத்தா எனங்கள்குரு நாதன்
எத்திக்கு மாகிநின்றா எனங்கள்குரு நாதன்
எல்லாம்றி யென்றுரைத்தா எனங்கள்குரு நாதன்
வித்தின்றி நாறுசெய்வா எனங்கள்குரு நாதன்
விண்ணவரு மறியவொண்ணா எனங்கள்குரு நாதன்
தத்துவா தீதனானா எனங்கள்குரு நாதன்
சகலசம் பத்துந்தந்தா எனங்கள்குரு நாதன்.

ஆதியந்த மில்லையென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
அதுவேந் யென்றுரைத்தா எனங்கள்குரு நாதன்
சோதிமய மென்றுசொன்னா எனங்கள்குரு நாதன்
சட்டிறந்து நில்லென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
சாதி சமயமில்லா எனங்கள்குரு நாதன்
தானாய் விளங்குகின்றா எனங்கள்குரு நாதன்
வாதியருங் காணவொண்ணா எனங்கள்குரு நாதன்
வாக்கிறந்த இன்பந்தா எனங்கள்குரு நாதன்

முச்சந்திக் குப்பையிலே எங்கள்குரு நாதன்
முடக்கிக் கிடந்திடென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
அச்சமொடு கோபமில்லா எனங்கள்குரு நாதன்
ஆணவத்தை நீக்கிவிட்டா எனங்கள்குரு நாதன்
பச்சைப் புரவியிலே எங்கள்குரு நாதன்
பாங்காக ஏறென்றா எனங்கள்குரு நாதன்
தச்சன்கட்டா வீட்டிலே எங்கள்குரு நாதன்
தாவுபரி கட்டென்றா எனங்கள்குரு நாதன்

நாமேநா மென்றுரைத்தா னெங்கள்குரு நாதன்
 நமக்குக்குறை வில்லையென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
 போமேபோம் வினையென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
 போக்குவர வில்லையென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
 தாமேதா மென்றுரைத்தா னெங்கள்குரு நாதன்
 சங்கற்ப மில்லையென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
 ஒமென்று ருதித்தா னெங்கள்குரு நாதன்
 ஊமையெழுத் தறியென்றா னெங்கள்குரு நாதன்.
 நற்சிந்தனை

நாமாவளி

குரு தேவா ஓம்
 குருதேவா ஜய குருதேவா
 குரைகழல் நமஹ ஓம் குருதேவா
 அருள்வடிவாம் ஜகத் குருதேவா
 ஆனந்த மோனசற் குருதேவா : (குரு)

 அரிஹர பிரம்ம குருதேவா
 அகிலசர் வேஸ்வர குருதேவா
 பரிவரா ஜகசிவ குருதேவா
 பரமக்ரு பாகர குருதேவா : (குரு)

 பக்த ரட்சக குருதேவா
 பாப விநாச குருதேவா
 சுத்த சுதந்திர குருதேவா
 ஜோதி சொருப குருதேவா : (குரு)

சாரதை மோகன குருதேவா
 சக்தி மனோகர குருதேவா
 வீர நரேந்திர குருதேவா
 விமல சுரேந்திர குருதே : (குரு)

பூரண ஞானசற் குருதேவா
 புகழவ தாரநற் குருதேவா
 ஸ்ரீ பரம ஹம்ச குருதேவா
 ஜயராம சிருஷ்ண குருதேவா : (குரு)

குரு சரணம் பஜ குரு சரணம்
 ஸத்குரு சரணம் பவஹரணம்

பஜ ரே மாநஸ போதேந்தரம்
 பவாப்திதரணம் தேசிகேந்தரம்

பஜ ரே குரு சரணம் துஸ்தர
 பவஸாகர தரணம் - மாநஸ

குரு மஹராஜ் குரு
 பரப்ரம்ம ஸத்குரு
 ஞானதேவ ஸத்குரு
 ராமக்ருஷ்ண ஸத்குரு
 தயாகபிரம்ம ஸத்குரு

திருமால் வழிபாடு

கிருஷ்ணர் ராதையின் பிரார்த்தனை

ஐயனே, நான் உம்மை முதன் முதலாகக் கண்டவுடனேயே, நீர் என் பிரானநாதர் எனவும், என் தெய்வம் எனவும் உணர்ந்தேன், எனது நிவேதனத்தை நீர் ஏற்றுக் கொள்வீராக.

என் சிந்தனைகள் எல்லாவற்றையும், என் உள்ள நெகிழிச்சிகள் எல்லாவற்றையும், என் இதய உணர்ச்சிகள் யாவற்றையும், என் உயிரின் இயங்கங்கள் யாவற்றையும், என் உடலின் அனுக்கள் ஒவ்வொன்றையும், என் உதிர்த்தின் துளிகள் ஒவ்வொன்றையும் உமக்கே சமர்ப்பணம் செய்கிறேன், நான் முற்றிலும் உம்முடையவனே சம்பூரணமாக உமது உடைமையே, யாதொரு ஒளிவு மறையின்றி உம்முடையவனே. நான் எவ்வண்ணம் இருத்தல் வேண்டும் என்பது உமது திருவுள்ளமோ அவ்வண்ணமாகவே இருப்பேன். எனது வாழ்வையோ, சாவையோ, எனது சுகத்தையோ, துக்கத்தையோ, எனது இன்பத்தையோ, துன்பத்தையோ நீர் எனக்கு எதை அளிக்கத் திருவுள்ளம் கொண்டபோதிலும் உம்மிடமிருந்து வருவது யாதாயிருப்பினும் எல்லாவற்றையும் நான் வரவேற்கிறேன். நீர் எனக்கு அளிக்கும் ஒவ்வொன்றும் எனக்கு என்றும் இறைவனின் பேரின்பத்தைக் கூடவே கொண்டுவரும் தெய்வப் பிரசாதமாக விளங்கும்.

குலந்தரும் செல்வம் தந்திடும் அடியார் படுதுயர் ஆயின் எல்லாம் நிலந்தரம் செய்யும் நீள்விசும் பருஞம் அருளோடு பெருநிலம் அளிக்கும் வலம்தரும் மற்றுந் தந்திடும் பெற்ற தாயினும் ஆயின செய்யும் குலம்தரும் சொல்லைநான் கண்டு கொண்டேன் நாராயண என்னும் நாமம்

பச்சைமா மலைபோல் மேனி பவளவாய்க் கமலச்செங்கண் அச்சதா அமர ரேறே ஆயர்தம் கொழுந்தே இன்னும் இச்சவை தவிர யான்போய் இந்திர லோகம் ஆளும் அச்சவை பெற்றினும் வேண்டேன் அரங்கமா நக்குளானே

கொண்டல் வண்ணைக் கோவலனுய் வெண்ணெய் உண்ட வாயன் என்றளம் கவர்ந்தானே அண்டர் கோளனி அரங்கன் என் அழுதினைக் கண்ட கண்கள் மற்றென் நினைக் காணுவே

கருப்பூரம் நாறுமோ கமலப்பூ நாறுமோ திருப்பவளச் செவ்வாய்தான் தித்தித் திருக்குமோ மருப்பொசித்த மாதவன் தன் வாய்ச்சுவையும் நாற்றமும் விருப்புற்றுக் கேட்கின்றேன் சொல்லாழி வெண்சங்கே

"அன்பே தகளியா ஆவமே நெய்யாக
இன்புருகு சிற்றை இடுதிரியா - நன்புருகி
ஆனச்சுடர் விளக்கு ஏற்றினேன் நாரண்டர்க்கு
ஊனத்தமிழ் புரிந்த நான்."

"பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு
பல கோடி நூறாயிரம்
மல்லாண்ட திண்கோள் மணிவண்ணு! உன்
செவ்வடிச் செவ்வித திருக்காப்பு.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண கவசம்

அகர முதலே அழியாப் பொருளே
ஆயர் குலமே நேயர் கரமே
இகழும் பரமும் இணையும் இடமே
சதல் மரபாம் இதயத் தவமே

உலகக் குடையே உயிரின் கலையே
ஊதும் குழலுள் வேதப் பொருளே
எரியும் கனவில் தெரியும் புனலே
ஏழை மனதில் வாழும் அருளே

ஐயம் தீர்க்கும் அறிவுக் கதிரே
ஐவர் துணையே அன்புச் சிலையே
ஒளியே விழியே உயிரே வழியே
இடும் நதியில் பாடும் அலையே

அவ்வாவ் வுலகை ஆக்கும் நிலையே
அடியேன் சரணம் சரணம் சரணம்
அறமே அறமே அறமே அறமே
திறமே திறமே திறமே

தவமே தவமே தவமே
வரமே வரமே வரமே
வேதம் விளையும் வித்தே விளைவே
நாதம் பொழியும் நலமே நிலமே

ஓதும் பொழுதே உடனே வருவாய்
உள்ளம் கேட்கும் வெள்ளம் தருவாய்
அறியாக் கவலை அதிகம் அதிகம்
அருள்வாய் அருள்வாய் கவசம் கவசம்

பொய்யா மொழியே பொங்கும் நிலவே
பூமிக் குடையின் காவற் பொருளே
பார்த்தன் பணியும் பாதம் காக்க
பாஞ்ச சன்னியும் பக்தனைக் காக்க

மூடர்கள் தமையும் மோகனன் காக்க
முள்ளில் மலராய் முளைத்தோன் காக்க
வாடும் உயிரை மன்னவன் காக்க
தேடும் விழியைத் திருமால் காக்க

கேவிப் பொருளைக் கிருஷ்ணன் காக்க
கண்ணீர் நதியைக் கண்ணன் காக்க
துன்பம் என்றொரு சமையைத் தீர்க்க
தூயோன் வருக துணையே வருக

மாதர் கற்பும் மடவார் நோன்பும்
மாயோன் காகக மலைபோல் வருக
தகிடத் தகிடத் தகிடத் தகவென
தறிபடு துன்பம் தறிகெட ஓட

திகிடத் திகிடத் திகிடத் திகிடத்
திசைவரு கவலை பசை இல தாக
துருவத் துருவத் துருவத் துருவிடத்
தொலையாப் பொருளே அலையாய் வருக

நிழ்கா மத்தில் நிறைவோன் வருக
கர்மசந் யாசக் களமே வருக
ஞானம் யோகம் நல்குவன் வருக
நல்லோர் வாழ்தல் நலமே நிறைக

அடியேன் துயரம் அதிகம் அதிகம்
அருள்வாய் அருள்வாய் கவசம் கவசம்
பொங்கும் வேலும் புண்ணாக் காது
பொருந்தும் துயரம் பொடிபடு மாறு

தாங்கும் தலைவன் தாமரைக் கண்ணன்
தாளில் விழுந்தேன் சரணம் சரணம்
மதுகு தனனே மனிதன் சரணம்
இரும் கேசா இயலான் சரணம்

கீதாச் சாரிய கிருஷ்ண சரணம்
வேதாச் சாரிய வேந்தே சரணம்
தேவதி மெந்தா சிறியேன் சரணம்
யசோத குமரா அடியேன் சரணம்

உன்னை விட்டொரு உறவுக ஸில்லை
என்னை விட்டொரு இனியவ னில்லை
நம்மை விட்டொரு நண்பர்க ஸில்லை
தன்மையில் உன்போல நாயக னில்லை

எங்செங்கே நான் இருந்திடும் போதும்
அங்கங் கேந் அருள்செய வருக
கோசலை ஈன்ற குமரா வருக
கோதையின் மாலை கொண்டவன் வருக
ரகுவம் சத்தின் நாயகன் வருக

யதுவம் சத்தின் யாதவன் வருக
மதுவை வென்ற மாதவன் வருக
மலைக்குடி கொண்ட மாலவன் வருக
திருப்பதியானும் திருமால் வருக

திருவரங் கத்துப் பெருமாள் வருக
இராவணன் கொடுமை தீர்த்தாய் துன்பம்
'இரா' வணம் எமக்கும் இன்னருள் புரிக
கம்சன் கொடுமை களைந்தோய் வருக

காலனை வெல்லக் கைவலி தருக
நெற்றியில் திருமண் நெஞ்சில் வைரம்
காதில் குண்டலம் கையில் வில்லொடு
தன்டைக் காலில் சலங்கை குலுங்க

அண்டையில் வந்து அருளே புரிக
கௌரவர் தம்மைக் களத்தில் வென்றாய்

கெளரவும் காக்கக் கண்ணா வருக
பார்த்தன் மகிழுப் பாடம் சொன்னாய்

படித்தவன்மகிழுப் பரமே வருக
மூன்று குணங்கள் முறையாய்க் கூறிய
சான்றோன் பாதம் தாவி யணைத்தோன்
கிக்கென உன்னைச் சேர்த்துப் பிடித்தேன்

பக்கென உந்தன் பாதம் பற்றினேன்
கொக்கென நின்று குறிவைத் திருந்தேன்
அக்கணம் வந்தாய் அடியில் விழுந்தேன்
இக்கணம் என்னை ஏங்க விடாமல்

தக்கவ னேநீ தயவுடன் அருள்க
கல்லாய்ப் போனவன் காலடி பட்டு
பெண்ணாய் ஆனது பிழையே அன்று
உன்னைல் தானே உலக இயக்கம்

கண்ணனி லாமல் கடல்வான் ஏது?
கண்ணனி லாமல் கடவுளு மில்லை
கண்ணனி லாமல் கவிதையு மில்லை
கண்ணனி லாமல் காலமு மில்லை

கண்ணனி லாவிடில் காற்றே இல்லை
எத்தனை பிறவி எத்தனை பிறவி
அத்தனை பிறவியும் அடியேன் கொண்டால்.
சத்திய நாதன் தாள்களை மறவேன்

தத்துவக் கண்ணன் தனிமுகம் மறவேன்
உன்னை நம்பி உனையே சேர்ந்தால்
பிறவிக் கிளைநீ பேசிய பேச்சு
உலகில் போதும் ஒருமுறை முச்சு

உன்னிடம் சேர்த்து உன்வடி வாக்கு
இங்கே நாங்கள் இருக்கும் வரையில்
சங்கு முழங்க தரமம் நிலைக்க
அரிழும் அரிழும் அரிழும் அரிழும்

அவனே துணையென அறிவோம் அறிவோம்
அரிழும் அரிழும் அரிழும் அரிழும்
அவனிடம் எதையும்ந தருவோம்
ஜெயஜெய ராமா ஜெயஜெய கிருஷ்ணா

ஜெயஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய
ஜெயஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய

பாடல்கள்

சற்குரு பாதுகை குஞ்சல மென்மேல்
பட்ட பொழுது தானே
நிம்மதி அடைந்தேன் உலகை மறந்தேன்
ஆனந்தம் தான் அடைந்தேன் (சற்குரு)

குருவின் மலரடியே எங்கும் என்
கண்ணால் பார்த்து நின்றேன்
மற்றது எல்லாம் மாயை பொய்ணும் கனவில்
கண்ட பொருள் போல் நினைத்தேன் (சற்குரு)

பிறப்பு இறப்பாம் பவம் எனுங் கடவில் ஜலம்
முழுவதும் வற்றிப் போச்சு
அதைத் தாண்ட உபாயம் தேடும் கவலை
என்ன விட்டுப் போச்சு (சுற்குரு)

மலையைக் குடையாய் தாங்கிய கோகுலங்
கார்த்த கோவிந்தனை நான்
சரணமென்று அடையவே அவன் என் பார்வையை
உள்புற மாக்கி விட்டான் (சுற்குரு)

ஸ்ரீ ரங்க நாதா உனக்கு என்னைத் தெரியாதா
கோவிந்த ராஜா என் ஆருயிர் நேசா

ஏழு கோபுர வாசல் தாண்டி என்னை அழைத்தது ஏன்
நாடித் தேடி ஓடி வந்ததும் நீ படுத்ததும் ஏன்
அரங்கன் என்று அழைக்கும் நாமம் பொருத்தம் தானையாயா
அகில உலகும் காக்கும் உனக்கு உறக்கம் ஏன்யாயா
உறக்கும் ஏன்யா (ஏழு)

ஆழ்வார்கள் கீதம் கேட்டு அயர்ந்து விட்டாயா
ஆண்டாளின் அழகில் சொக்கி மயங்கி விட்டாயா
பூதேவியின் பரிசம் பட்டு போதை கொண்டாயா
ஸ்ரீதேவியின் யாகம் என்ன செயல் இழந்தாயா
செயல் இழந்தாயா (ஏழு)

காவேரி மாலையாகி காவல் இருந்தானே
தேவர் முனிவர் போற்றித் துதித்து குழந்து இருந்தாரே
யார் இருந்தால் என்னயை பாட வந்தேனே
போதும் இந்த பாவனைகள் எழுக என்றேனே
எழுக என்றேனே (ஏழு)

திருப்பதி மலைமேல் இருப்பவனே
தீராத வினையெல்லாம் தீர்ப்பவனே
ஸ்ரீ நிவாசா கோவிந்தா
ஸ்ரீ வெங்கடேசா கோவிந்தா

ஏழுமலை மேல் இருப்பவனே
எல்லா வினைகளையும் தீர்ப்பவனே
வெங்கட ரமணை கோவிந்தா
சங்கட ஹரணை கோவிந்தா

உள்ளமாம் கோவிலில் உறைபவனே
உலகோரை வாழ்விக்க வந்தவனே
ஸ்ரீநிவாசா கோவிந்தா
ஸ்ரீ வெங்கடேசா கோவிந்தா

நாமாவளி

ஸ்ரீநிவாசா	ஸ்ரீநிவாசா
ஸ்ரீநிவாசா	ஸ்ரீநிவாசா
ஏழுமலைக்கிறைவனே	ஸ்ரீநிவாசா
எங்கள் குல தெய்வமே நீ	ஸ்ரீநிவாசா

வாழி என வாழ்த்திடுவாய்
 வந்தனையும் செய்திடுவோம்
 பக்தர் எல்லாம் பாடிவர
 பாங்குடனே தீ ஏப்பதிவாழ்
 பத்மாவதி மனம் மசிமும்
 பரிந்து எமக்கே அருள் புரிவாய் ஸ்ரீ நிவாசா

ராதா சமேத கருஷனை - க்குஷனை
 ராதா சமேத கருஷனை (ராதா)
 நந்த குமார நவநித சோர
 பிருந்தாவன கோவிந்த முராரே (ராதா)
 கோபி மனோ ஹர - கோகுல வாசா
 சோபித முரளி - கான விலாசா
 சுந்தர மன்மத - கோடிப்ரகாசா (ராதா)

ஸ்ரீ நிவாசா	கோவிந்தா	ஸ்ரீ வெங்கடேசா	கோவிந்தா
திருப்பதிவாசா	கோவிந்தா	திருமலைவாசா	கோவிந்தா
புராண புருஷா	கோவிந்தா	புண்டரிகாஷா	கோவிந்தா
பாண்டிரங்கா	கோவிந்தா	பண்டரி நாதா	கோவிந்தா
வேணுவிலோலா	கோவிந்தா	விஜயகோபாலா	கோவிந்தா
ராம சிருஷனை	கோவிந்தா	சிருஷனை ராமா	கோவிந்தா
கோவிந்தா ஹரே	கோவிந்தா	கோபாலா ஹரே	கோவிந்தா
ஆயத் பாந்தவ	கோவிந்தா	அனுதரஷ்க	கோவிந்தா
பக்தவட்சலா	கோவிந்தா	பகவதப்பிரியா	கோவிந்தா
வெங்கட்ட ரமணை	கோவிந்தா	சங்கடஹரனை	கோவிந்தா

கோபாலா	கோபாலா	கோகுல நந்தன	கோபாலா
ராதா ரமணை	கோபாலா	ராஜீவ் நேத்ரா	கோபாலா
முரளிதா ஸ்ரீ	கோபாலா	முகுந்த மாதவ	கோபாலா
நளின விலோசன	கோபாலா	கோமள வசனை	கோபாலா
நந்த குமாரா	கோபாலா	நவநித சோரா	கோபாலா
வேணு விலோலா	கோபாலா	வேதாந்த சீலா	கோபாலா.

ஓம் நமோ நாராயணை ஓம் நமோ நாராயணை
 ஓம் நமோ நாராயணை ஓம் நமோ நாராயணை (ஓம்)
 பிறவிதோறும் வினையிகுந்து பெருகுகின்ற இருவினை
 அகலவைக்கும் அருண தீபம் ஓமநமோ நாராயணை (ஓம்)
 ஊறுதுன்பம் உடல்வியாதி ஊழ்விடாத வறுமையும்
 ஆறவைக்கும் அருள்முருந்து ஓமநமோ நாராயணை (ஓம்)
 ஏக்கமாம் குழிக்குளே இரண்டுருண்ட வேளையில்
 தூக்கிடும் துணைக்கரங்கள் ஓம் நமோ நாராயணை (ஓம்)
 சோகமோஹ தாகமீறிச் சோரவ் விஞ்சம்வேளையில்
 கருணையான புனிதகங்கை ஓமநமோ நாராயணை (ஓம்)
 ஐனன மரண பயதரங்க சாகரம் கடத்தியே
 உடனுவந்து காக்கும் ஓடம் ஓம் நமோ நாராயணை (ஓம்)
 கடுகடுத்து முனைதொடுத்த காலசூலம் சீறுநாள்
 உயிர் தடுத்த கவசமாகும் ஓம் நமோ நாராயணை (ஓம்)
 ஓம் நமோ நாராயணை ஓம் நமோ நாராயணை
 உலகெலாம் முழங்க வேண்டும் ஓமநமோ நாராயணை (ஓம்)

நாடிய பொருள் கைக்கும் ஞானமும் புகழுமண்டாம்
விதியல் வழிய தாக்கும் வேரியங் கமலை நோக்கும்
நீடிய வரக்கர சேனை நீறுபட்டழிய வாகை
குடிய சிலையி ராமன் தோள்வலி கூறு வோர்க்கே

-கம்பர்

நன்மையுன் செல்வமும் நானும் நல்குமே
தின்மையும் பாவமும் சிதைந்து தேயுமே
சென்மமும் மரணமும் இன்றித் தீருமே
இம்மையே ராமவென்றிரண் டெமுந்தினுல்

-கம்பர்

ஆத்மா ராம ஆனந்த ரமண
அச்சுதா கேசவா ஹரி நாராயண (ஆத்மா)

பூத்த மலர்போல புன்னகை புரிவாய்
பூரண சக்தியை மழையெனப் பொழிவாய் (ஆத்மா)
துஷ்ட ராஷ்தரை தூருடன் கொய்வாய்
துருவாதி முனிவரை நிறைவராய் செய்வாய் (ஆத்மா)
அஷ்டமா சித்திகள் அன்பருக் களிப்பாய்
அவனியைக் காத்திட அவதரித் தாயே (ஆத்மா)

ரகுபதி ராகவ ராஜா ராம்
பத்தீ பாவன சீதா ராம்
சீதாராம் ஜெய சீதா ராம்
பஜமன ப்யாரே சீதாராம்
ராம ராம ஜெய ராஜாராம்

ராம ராம ஜெய சீதாராம்
சஸ்வர அல்லா தேரே நாம்
சபகோ சன்மதி தேபகவான்

ஸ்ரீராம் ஜயராம் ஜயஜயராம்
ஸ்ரீராம் ஜயராம் ஜயஜயராம்
ஸ்ரீராம் ஜயராம் ஜயஜயராம்

நாராயண ஓம் நமச்சிவாய வெனுன்
சாரமான நல்ல தாரக மந்திரம்

(ஸ்ரீராம்)

நாரதர் வால்மீகி முனிவர் நவின்றது
அரமுதர்ய அன்பர்க் கானந்தம் சன்றது

(ஸ்ரீராம்)

காமாதி கள்வரைக் கட்டுட ஞெழிப்பது
நேமநிழ்ணடையுள்ள நெஞ்சினில் செழிப்பது

(ஸ்ரீராம்)

பக்தி வைராக்யமும் பரந்த வைராக்யமும்
சுத்த சச்சிதானந்த சித்தியும் அளிப்பது

(ஸ்ரீராம்)

ஸ்ரீராம் ஜயராம் ஜய ஜய ராம ஓம்
ஸ்ரீராம் ஜய ராம ஜய ஜய ராம ஓம்

(ஸ்ரீராம்)

அயோத்யா வாஸுஸ்ரீராம் தசரத நந்தன ராம்
ஐானகி ஜீவன ராம ஸ்ரீராம ராம ஜய ராம (அயோ)
ஐானகி ஜீவன ராமராம ராமராம ஜயராம (ஸ்ரீராம்)

ராம ராம ராம ராம நாம தாரகம்
ராம சிருஷ்ண வாசதேவ பக்தி முக்தி நாயகம்
ஜானகி மனோஹரம் சர்வலோக நாயகம்
சங்கராதி கீழ்மான புண்யநாம கீர்த்தனம் (ராம)

தசரத நந்தன ராம ராம தசமுக மர்தன ராம்ராம
பசுபதி ரஞ்சன ராம்ராம பாபவி மோசன ராம்ராம
மணிபவ பூஷன ராம ராம மஞ்சள பாவன ராம ராம
ரண ஜய ரஷ்க ராம ராம ராஷ காதக ராம்ராம

சீதாராம் சீதாராம் ஜய சீதாராம்
தசரத நந்தன தேசிக ராம் கங்கா யமுனை சீதாராம் (சீதா)

பாஹி ராம பாவன ராம
பலபவ பீம பாஹி ஸ்ரீராம
ரகுத்தம பாஹி ஸ்ரீராம
ராம சீதா ராமல்லா ராமராகா சோமவதன
ராமயோகி ராமசரண ராமபாத மோஹிதர ம
(பாஹி)

ஹரேராம ஹரேராம ராமராம ஹரே ஹரே
ஹரேகிருஷ்ண ஹரே கிருஷ்ண கிருஷ்ண கிருஷ்ண
ஹரே ஹரே (ஹரேராம)

மாசில் அயோத்தியில் மன்னன் தசரதன்
மாதவத் தால்வந்த மைந்தனே தாலோ
கோசிகளைத் தொடர்ந்து கொடியவனை வதைத்து
யாகந்தனைக் காத்த தீரனே தாலோ

பாதையிலேயோரு கல்லுருவாய் நின்ற
பாவைக் கருள்செய்த பாலனே தாலோ!
சீதை மனம்மகிழ் சோதனையில் வென்ற
ஸ்ரீ தரனே ரகு ராமனே தாலோ

தந்தை சொல் காக்கவே தம்பியும் தாரமும்
தொடர வனம்சென்ற ராமனே தாலோ
சுந்தரியைப் பிரிந்து அந்திப்பக லலைந்து
நிந்தை தளர்ந்திட்ட ஜயனே தாலோ

-நீலாராம மூர்த்தி

ராம ராம ரகு வீரா
ராம சந்திர ரண தீரா
ராம ராம ரகு வீரா
ராம சந்திர பரந்தாமா!
ராம ராம ரகு நாதா
ராமச் சந்தர ஜகந் நாதா!
ராம ராம ரகு வீரா
ராமச் சந்தர ரகுராம
ராம ராம ஜய சீதா
ராமச் சந்தர ஜய ராம!

மங்களம்

ஸ்ரீராமச் சுந்தரனுக்கு ஜய மங்களம் - நல்ல
திவ்ய முக சுந்தரனுக்கு சுப மங்களம்

(ஸ்ரீராம)

மாராபி ராமனுக்கு மன்னு பரந்தாமனுக்கு
சராறு நாமனுக்கு ரவிகுல சோமனுக்கு

(ஸ்ரீராம)

கொண்டல் மலைவன்னனுக்குக் கண்ணனுக்கு மங்களம்
கோசலை குமாரனுக்கு வீரனுக்கு மங்களம்
புண்டரீகத் தாளனுக்கு பூசக்கிர வாளனுக்குத்
தண்டுளவத் தோளனுக்கு ஜானகி மனைளனுக்கு

(ஸ்ரீராம)

பசிரண்ட நாதனுக்கு வேதனுக்கு மங்களம்
பரதனும் அன்பனுக்கு முன்பனுக்கு மங்களம்
ஸகல உல்லாசனுக்குத் தருமந்த ஹாசனுக்கு
அகில விலாசனுக்கு அயோத்யா வாசனுக்கு

(ஸ்ரீராம)

- ஸ்ரீ அருணசலக்கவிராயர்

சிவன்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த
சிவபுராணம்

தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழுந்தளை நீக்கி
அல்லல் அறுத்து ஆனந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதலூர் எங்கோன்
திருவா சகம் என்னும் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்னெழுசில் நீங்காதாள் தாள் வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடி வாழ்க
வேகம் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவார் உண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரம் குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க
ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி

நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்ற
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
 சீரார் பெருந்துறை நம் தேவன் அடிபோற்றி
 ஆராத இன்பம் அருளும் மலைபோற்றி
 சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவன் அரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணம்தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்
 கண்ணுதலான் தன்கருணை கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி
 வின்றிறைந்து மன்றிறைந்து மிககாய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறைந்துஎல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருகம் ஆசிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்அசரர் ஆசி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைதேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யென் உள்ளத்துள் ஒங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஜயா எனலூங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணி யனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமானனாம் விமலா
 பொய் ஆ யின எல்லாம் போய் அகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே

ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்ற மனம்கழிய நின்ற மறையோனே
 கற்றபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தால் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன்ஜாறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோர் ஜந்துடையாய் விண்ணேர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவும் என்னும் அருங்கயிற்றல் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்து எங்கும் புமு அழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயில் குடிலை
 மலங்கப் புலன் ஜந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்துஅன் பாகிக் கசிந்துஉள் உருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள் கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேஞார் அமுதே சிவபுரனே
 பாசம் ஆம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராதே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே

நீராய் உருக்கிளன் ஆகுயிராய் நின்றுனே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றுப் பெருமையனே
 ஆசியனே அந்தம் நடு ஆசி அல்லானே
 சர்த்துள்ளன ஆட்கொண்டெந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்குஅரிய நோக்கே நுனுக்குஅரிய நுனுனுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப்புண்ணியனே
 காக்குமெம் காவலனே காண்புஅரிய பேரொளியே
 ஆற்று இன்ப வெள்ளமே அத்தாமிக காய்நின்ற
 தோற்றச் சட்ரொளியாய்ச் சொல்லாத நுணுணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையக்ததின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேன் சிந்தனையுள்
 ஊற்றுன உண்ணூர் அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்சிடப்ப
 ஆற்றேன்ம் ஜயா அரனேஒ என்று என்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானூர்
 மீட்டுஇங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றுடும் நாட்டானே
 தில்லையுள் சூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லியபாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்
 பல்லோரும் ஏத்துப் பணிந்து.

திருக்குனசம்பந்தர் அருளிய திரு நீற்றுப் பதிகம்

மந்திர மாவதுந்று வானவர் மேலது ந்று
 சந்தர மாவது ந்று துதிக்கப் படுவது ந்று
 தந்திர மாவது ந்று சமயத்தி லுள்ளது ந்று
 செந்துவர் வாயுமைபங்கன் திரு ஆலவாயான் திருநீறே

வேதத்தி லுள்ளது ந்று வெந்துயர் தீப்பது ந்று
 போதந் தருவது ந்று புன்மை தவிரப்பது ந்று
 ஓதத் தகுவது ந்று உண்மையில் உள்ளது ந்று
 சீதப் புனல்வயல் குழந்த திரு ஆலவாயான் திருநீறே

முத்தி தருவது ந்று முனிவ ரணிவது ந்று
 சத்திய மாவது ந்று தக்கோர் புகழ்வது ந்று
 பத்தி தருவது ந்று பரவ இனியது ந்று
 சித்தி தருவது ந்று திரு ஆலவாயான் திருநீறே

காண இனியது ந்று கவினைத் தருவது ந்று
 பேணி அனிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது
 ந்று
 மாணந் தகைவது ந்று மதியை தருவது ந்று
 சேணந் தருவது ந்று திரு. ஆலவாயான் திருநீறே

பூச இனியது ந்று புண்ணிய மாவது ந்று
 பேச இனியது ந்று பெருந்தவத் தோர்களுக்கெல்லாம்
 ஆசை கெடுப்பது ந்று அந்தம் தாவது ந்று
 தேசம் புகழ்வது ந்று திரு ஆல வாயான் திருநீறே

அருத்தம் தாவது நீறு அவலம் அறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வானம் அளிப்பது நீறு
பொருத்தம் தாவது நீறு புண்ணியர் பூசும்வென் ணீறு
திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திரு ஆல வாயான் திருநீறே

எயிலது வட்டது நீறு இருமைக்கும் உள்ளது நீறு
பயிலப்படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம் தாவது நீறு
அயிலைப் பொறிதகு சூலத்தால் வாய்ன் திருநீறே

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தகுவது நீறு
பராவண மாவது நீறு பாவம் அறுப்பது நீறு
தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
அராவணங் சூந்திரு மேனி ஆல வாயான் திருநீறே

மாலோ டயனறி யாதவன்னை முள்ளது நீறு
மேலுறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
ஏல உடம்பிடர் தீர்க்கும் இன்பந் தருவது நீறு
ஆலமதுண்ட மிடற்றெம் மால வாயான் திருநீறே

சுண்டிகைக் கையர்களோடு சாக்கியர் சூட்டமுங் சூடக
கண்திகைப் பிப்பது நீறு கருத இனியது நீறு
எண்திகைப் பட்ட பொருளார் ஏத்துந் தகையது நீறு
அண்டத்தவர் பணிந்தேத்தும் ஆலவா யான்திருநீறே

ஆற்றல் அடல்விடை யேறும் ஆலவா யான் திருநீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசரன் ஞானசம்பந்தன்
தேற்றித் தென்ன னுடலுற்ற தீப்பினி யாயின தீரக்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

42

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிய தேவாரம் திரு க் கூற்றுப் பதிகம்

கூற்று யினவாறு விலக்கக்கில்ர்

கொடுமை பலசெய்தன நானரியேன்
ஏற்றா யடிக்கே யிரவும் பகலும்
பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்
தோற்று தென் வயிற் றினகம் படியே
குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத் துறை அம்மானே

நெஞ்சம் உமக்கே யிடமாக வைத்தேன்
நினையா தொருபோதும் இருந்தறியேன்
வஞ்சம் இதுவொப்பது கண்டறியேன்

வயிற்றேடு துடக்கி முடக்கியிட
நஞ்சாகி வந்தென்னை நலி வதனை
நனுகாயல் துரந்து கரந்துமிழர்
அஞ்சேலுமென்னிர் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத் துறையம்மானே

பணிந்தாரன் பாவங்கள் பாற்ற வல்லீர்
படுவென் தலையிற் பலிகொண் டுழல்வீர்
துணிந்தே யுமக்காட் செய்து வாழுல் உற்றுல்
சுகுகின்றது சூலை தவிரத்தருள்ர்
பிணிந்தார் பொடிகொண்டு மெய் பூசவல்லீர்
பெற்ற மேற்றுகந்தீர் சுற்றும் வென் தலைகொண்டு
அணிந்தீர் அடிகேள் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத் துறையம்மானே

43

முன்னம் அடியேன் அறியாமையினுள்
முனிந்தென்னை நல்ந்து முடக்கியிடச்
பின்னை அடியே ஞுமக்காரும் பட்டேன்
சுகின்றது சூலை தவிர்த் தருள்ளிர
தன்னை யடைந்தார் வினை தீர்ப்பதன்றே
தலையா யவர்தங் கடனுவது தான்
அன்ன நடையார் அதிகை கெடில
வீரட்டானத் துறையம் மானே

காத்தாள் பலர் காவலிக்குந் தமையால்
கரை நின்றவர் கண்டு கொளென்று சொல்லி
நீத்தாய் அகயம் புகநூக்கியிட
நிலைக்கொள்ளும் வழித்துறை யொன்றறியேன்
வார்த்தை இதுவொப்பது கேட்டறியேன்
வயிற்றேடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆர்த்தார் புனலார் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத் துறையம்மானே

சலம் பூவொடு தூப மறந்தறியேன்
தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந் தறியேன்
உன் நாமம் என் நாவில் மறந்தறியேன்
உலந்தார் தலையிற் பலி கொண்டுமல்வாய்
உடலுள்ளுறு சூலை தவிர்த் தருள்வாய்
அலந்தேன் அடியேனதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்துறை அம்மானே

உயர்ந்தேன் மனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன்
வஞ்சம் மொன்றுமிலா மையினுற்
சலித்தா லொருவர் துணையாருமில்லை
சங்கவெண் குழைக்காது உடையெம்பெருமான்

கவித்தே என்வயிற்றின் அகம்படியே
பதித்துப் புரட்டி அறுத்தீத்திட நான்
அயர்ந்தேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத் துறையம் மானே

வலித்தேன் மனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன்
வஞ்சம் மனமொன்றும் இல்லாமையினுற்
சலத்தால் ஒருவர் துணையாருமில்லை
சங்கவெண் குழைக்கா துடையெம் பெருமான்
கவித்தே என் வயிற்றிகைம் படியே
கலக்கி மலக்கிட்டு கவர்ந்து தின்ன
அலுத்தேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத் துறையெயெம்மானே

பொன்போல மினிரவ தொர் மேனியின்ர
புரிபுன் சடையீர் மெலியும் பிறையீர்
துன்பே கவலை பினி யென்று இவற்றை
கண்ணுகாமல் துரந்து கரந்து மிமர்
என்போல் இகளும் மையினித் தெளியார்
அடியார் படுவ திதுவேயாகில்
அன்பே அமையும் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்துறை யம்மானே

போர்த்தாய் அங்கொரானையின்ர் உரிதோல்
புறங்காடரங்கா நடமாட வல்லாய்
ஆர்த்தான் அரக்கன் தனை மாஸ் வரைகீழ்
அடர்த்திட்டருள் செய்கவது கருதாய்
வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும் எழுந்தால்
என் வேதனையான விலக்கியிடாய்
ஆர்த்தால் புனல் சூழ் அதிகை கெடில
வீரட்டானத் துறையெம்மானே

திருஞான சம்பந்தரருளிய
கோளறு திருப்பதிகம்

வேயறு தோளி பங்கள் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேலணிந்தென்
ஞுளமே புகுந்த வதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சனி பாம்பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

என்பொடு கொம்பொ டாமை யிலைமார் பிலங்க
எருதேறி யேழையுடனே
பொன்பொதி மத்த மாலை புனல் சூடி வந்தென்
ஞுளமே புகுந்தவதனால்
ஒன்பதோ டொன்றோ டேழு பதினெட் டொறு
முடனாய் நாள் களவை தாம்
அன்பொடு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியாரவர்கு மிகவே.

உருவளர் பவள மேனியோளி நீ றணிந்து
உமையோடும் வெள்ளை விடை மேல்
முருகலர் கொன்றை திங்கள் முடிமே ஸணிந்தென்
ஞுளமே புகுந்த வதனால்
திருமகள் கலைய தூர்தி செய்மாது பூமி
திசை தெவ்வ மான பலவும்
அருநெறி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியாரவர்க்கு மிகவே

மதிநுதல் மங்கையோடு வட பாலி ருந்து
மறையோது மெங்கள் பரமன்
நதியோடு கொன்றை மாலை முடிமேலணிந்தென்
ஞுளமே புகுந்த வதனால்
கொதியறு காலனங்கி னமளோடு தூதர்
கொடு நோய்களான பலவும்
அதிகுண நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியாரவர்க்கு மிகவே.

நஞ்சனி கண்ட னெந்தை மடவாள் தனோடும்
விடையேறு மெங்கள் பரமன்
துஞ்சிருள் வள்ளி கொன்றை முடிமேலணிந்தென்
ஞுளமே புகுந்த வதனால்
வெஞ்சின வவுண ரோடு முருமிடிய மின்னும்
மிலகயான பூதமவையும்
அஞ்சிடும் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியாரவர்க்கு மிகவே.

வாள் வரி யதள தாடை வரிகோவ ணத்தர்
மடவாள்த னோடு முடனாய்
நாண்மலர் வள்ளி கொன்றை நதி சூடி வந்தென்
ஞுளமே புகுந்த வதனால்
காளரியழுவை யோடு கொலையானை தேழுல்
கொடு நாக மோடு கரடி
ஞுளரி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியாரவர்க்கு மிகவே

செப்பிள முலைநன்மக்கை ஒருப்பாகமாக
விடையேறு செல்வ னடைவார்
ஐப்பிள மதியமப்பு முடியஅல் அணிந்தென்
உளமேல் புகுந்த வதனால்
வெப்பொடு குளிரும்வாத மிகையாள பித்தும்
வினையாள வந்து நலியா
அப்படி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே

வேள்பட விழிசெய்தன்று விடைமேலிருந்த
மடவாள் தனோடு முடனாய்
வாணமதி வன்னி கொன்றை மலர்குடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஏழ்கடல் குழிலங்கை அறையன்ற னோடும்
இடராள் வந்து நலியா
ஆழ்கடல் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே

பல பல வேடமாகும் பரனாரி பாகன்
பசுவேறு மெங்கள் பரமன்
சல மக்கோடைக்கு முடிமேலணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
மலர் சிசை யோனுமாலு மறையோடு தேவர்
வருகால மான பலவும்
அலைகடல் மேஞ்சுநல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியாரவாக்கு மிகவே.

கொத்தலர் குழலியோடு விசையற்கு நல்கு
குணமாய வேட விகிரதன்
மத்தள மதிய நாக முடிமேலணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
புத்தரோ டமணை வாதில் அழிவிக்கு மண்ணல்
திரு நீறு செம்மை திடமே
அத்தகு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியாரவர்க்கு மிகவே

தேனமர் பொழில்கொள் ஆலை வினைசெந்தெல் துண்ணி
வளர்செம்பொன் எங்கு நிகழ்
நான்முகனாதியாய பிரமா புரது
மறைஞான ஞானமுனிவன்
தானுறு கோஞும் நாஞும் அடியாரை வந்து
நலியாத வண்ணம் உரரசெய்
ஆனசொன் மாலையோதும் அடியார்கள் வானில்
அரசாள்வராணை நமதே.

நற்சிந்தனைப் பாடல்கள்

அப்பனும் அம்மையும் சிவமே
அரிய சகோதரரும் சிவமே
ஒப்பில் மனைவியும் சிவமே
ஒதரும் மைந்தரும் சிவமே
செப்பில் அரசரும் சிவமே
தேவாதி தேரும் சிவமே
இப்புவி யெல்லாம் சிவமே
என்னை யாண்டதும் சிவமே

சொல்லு சிவமே சொல்லு சிவமே
 சுகம்பெற மார்க்க மொன்றுசொல்லு சிவமே
 வெல்லும் பகை யொழியச் சொல்லு சிவமே
 வேறுபொரு ஸில்லையென்று சொல்லு சிவமே
 அல்லும் பகலுமறச் சொல்லு சிவமே
 அன்பே சிவமென்று சொல்லு சிவமே
 கல்லுங் கலையக்கவி சொல்லு சிவமே
 காயமே கோயிலென்று சொல்லு சிவமே.

அல்லவற்று வாழவழி சொல்லு சிவமே
 அகம்பிர மாஸ்மியென்று சொல்லு சிவமே
 எல்லவர்க்கு நல்லனென்று சொல்லு சிவமே
 எல்லாஞ் சிவன்செயலாய்ச் சொல்லு சிவமே
 நில்லாதிவ் வாழ்வென்று சொல்லு சிவமே
 நியுநானு மொன்றென்று சொல்லு சிவமே.
 பொல்லாப்பிங் கில்லையென்று சொல்லு சிவமே
 புத்தடியோப் நாங்களென்று சொல்லு சிவமே

கொல்லாமை பெரிதென்று சொல்லு சிவமே
 கூசாமல் எவர்முன்னாஞ் செல்லு சிவமே
 நல்லோர் நடுவிருக்கச் சொல்லு சிவமே
 நூமே யனைத்துமென்று சொல்லு சிவமே
 உல்லாச மாயைங்குஞ் செல்லு சிவமே
 உண்மை முழுமுமென்று சொல்லு சிவமே
 கல்லார்க்குங் கதியென்று சொல்லு சிவமே
 கட்டிம னத்தையாளச் சொல்லு சிவமே.

அத்துவி தப்பொருள் காப்பாம் — எனக்
 கடியார்க ளன்றென்றுங் காப்பாம்
 சித்தரும் தேவரும் காப்பாம்—எந்தன்
 சித்தத் திலங்கும் திருவருள் காப்பாம். (அத்து)

அட்ட வசக்களும் காப்பாம் — எனக்
 கானந்த மான பராபரன் காப்பாம்
 எட்டுத் திசைகளும் காப்பாம்— எனக்
 கெங்கும் நிறைந்த சிவசக்தி காப்பாம். (அத்து)

பிராண னபானனுங் காப்பாம்— என்னைப்
 பிரியா திருக்கும் பிரணவங் காப்பாம்
 அராவணி வேணியன் காப்பாம்— எனக்
 கருளை அளிக்கும் குருபரன் காப்பாம். (அத்து)

பஞ்சப் புலன்களும் காப்பாம்— என்னைப்
 பரவு மடியவ ரனுதினங் காப்பாம்
 குஞ்சர முகத்தவன் காப்பாம்—நல்ல
 குழந்தை வடிவேலன் என்றென்றுங் காப்பாம். (அத்து)

சந்திர குரியர் காப்பாம்— எங்கும்
 தங்கு முயிர்க ளனைத்துமென் காப்பாம்
 மந்திரந் தந்திரங் காப்பாம்—நான்கு
 மறைகள் சிவாகமம் மாநிலங் காப்பாம். (அத்து)

ஸ்ரீ மஹாம்ருத்யுஞ்ஜய ஸ்தோத்திரம்

ருத்ரம் பசுபதிம் ஸ்ததாணும் நீலகண்ட்டம் உமாபதிம்
நமாமி சிரஸா தேவம் கிம்நோம்ருத்யு கரிஷ்யதி

கால கண்ட்டம் கால மூர்த்திம் காலாக்நிம் காலநாசநம்
நமாமி சிரஸா தேவம்கிம் நோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி

நீலகண்ட்டம் விருபாஷம் நிர்மலம் நிலயப்ரமம்!
நமாமி சிரஸா தேவம் கிம்நோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி

வாமதேவம் மஹாதேவம் லோகநாதம் ஜகத்துரும்!
நமாமி சிரஸா தேவம் கிம் நோம்ருத்யு கரிஷ்யதி!!

தேவதேவம் ஜகந்நாதம் தேவேசம் வருஷ பத்வஜம்
நமாமி சிரஸா தேவம்கிம் நோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி!!

தர்யஷ்யம் சதுரப்புஜம் சாந்தம் ஜடா மருத தாரிணம்!
நமாமி சிரஸா தேவம் கிம் நோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி

பஸ்மோத்துரளித் ஸர்வாங்கம் நாகாபரண பூஷதம்!
நமாமி சிரஸா தேவம்கிம் நோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி!!

அநந்த மவ்யயம் சாந்தம் அஷ்மாலாதரம் ஹரம்
நமாமி சிரஸா தேவம் கிம் நோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி!!

ஆநந்தம் பரமம் நிதயம் கைவல்ய பத தாயிதம்!
நமாமி சிரஸா தேவம்கிம் நோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி!!

அர்த்த நாரீச்வரம் தேவம் பார்வதீ ப்ராண நாயகம்!
நமாமி சிரஸா தேவம்கிம் நோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி!!

ப்ரளை ஸ்திதி கர்த்தாரம் ஆதிகர்த்தார மீச்வரம்!
நமாமி சிரஸா தேவம்கிம் நோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி!!

வ்யோம கேசம் விருபாஷம் சந்நரார்த கருத சேகரம்
நமாமி சிரஸா தேவம்கிம் நோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி!!

கங்காதரம் சசிதரம் சங்கரம் குலபாணநம்
நமாமி சிரஸா தேவம்கிம் நோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி!!

ஸ்வர்க்கா பவர்க்கதாதாரம் ஸ்ருஷ்டி ஸ்தித்யந்த காரணம்
நமாமி சிரஸா தேவம்கிம் நோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி!!

கல் பாயுர் தேஹி மே புண்யம் யாவதாயுர ரோகதாம்
நமாமி சிரஸா தேவம்கிம் நோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி!!

சிவேசாநம் மஹாதேவம் வாமதேவம் ஸதாசிவம்
நமாமி சிரஸா தேவம்கிம் நோம்ருத்யு: கரிஷ்யதி!!

மார்க்கண்டேயக்ருதம் ஸ்தோத்திரம் படேத்சிவ ஸந்திதெள
தஸ்யம் ருத்யுபயம் நாஸ்தி ஸ்தயம் ஸ்தயம் வதாமயஹம்!!

ஸ்தயம் ஸ்தயம் புநஸ்ஸத்யம் உத்ருத்ய புஜம் உசயதே
வேதாத்சாஸ்த்ராத்பரம் நாஸ்தி நதைவம் சங்சராத்பரம்!!

நமஸ்தே அஸ்து பகவன் விச்வேச்வராம்,
மஹாதேவாய, த்ரயம்பகாய, த்ரிபுராந்தகாய,
த்ரகாலாக்கினி காலாய, காலகனிருத்ராய,
நீலகண்டாய, மருத்யுஞ்ஜயாய,
ஸர்வேச்வராய, ஸதாசிவாய, ஸ்ரீமன்
மஹாதேவாய நம:

மஹா மிருத்யுஞ்ஜய மந்திரம்

ஓம் தரயம்பகம் யதோ ஃமஹே
ஸாகந்திம் புஷ்டி வர்ததனம்
உர்வாருகமிவ பந்தனுத்
மருத்யோர் மூக்ஷீய மாம்ருதாத்

பொருள்: நறுமணமிருந்தவரும் எல்லா ஜீவன்களுக்கும் புஷ்டி அளிப்பவரும் முக்கண்ணனுமான சிவபெருமானைப் பூஜிகிளின்றோம். வெள்ளரி தன் கொடியினின்றும் விடுவிக்கப் படுவதுபோல் அமரததுவத்தின் பொருட்டு அன்னவர் நம்மை மரணத்தினின்றும் விடுவிப்பாராக.

நன்மைகள்: இந்த மஹா மிருத்யுஞ்ஜய மந்திரம் ஓர் உயிர் வழங்கும் மந்திரம், இந்நாட்களில் நம் உயிர்க்குப் பலவகைகளில் எதிர்பாராத் நிலையில் இன்னலகள் ஏற்படுகின்றன. இவ் மந்திரம் பாம்புக் கடி, மின்னல், மோட்டார் விபத்துக்கள் தீவிபத்து, சைக்கிள் விபத்து, வெள்ளம், விமான விபத்து, முதலிய எல்லா விபத்துக்களாலும் மரணம் ஏற்படுவதைத் தடுக்கிறது. மேலும் இதற்கு நோய் நிவரத்திக்கும் சக்தியுண்டு. தவிரவும், உண்மையோடும் நம்பிக்கையோடும் உச்சரித்தால் மருத்துவ வல்லுனர்களால் தீராது என்று கைவிடப்பட்ட பினிகளும் போக்கப்படுகின்றன. இம் மந்திரம் வியாதிகளை நீக்கும் ஆயுதம்; மரணத்தை வெல்லும் மந்திரம்.

சக்தி

சக்தி கவசம்

அங்கையிற் கரகந் தாங்கும் பிரமாணியருளினோடுந் துங்கமென் சென்னி காக்க வயினவி துகளிலாகம் எங்கணுங் காக்கச் செய்ய வேந்தெழி லுருத்திராணி தங்கு மெண்டி சையுமன்பு தழைத்திட இனிது காக்க

கொன்னுனைச் சூவி சென்னி மயிரினைக் குறித்துக் காக்க மன்னு வெண்பிறை மடதாழ் சென்னி வயங்கொளி நெற்றிகாக்க பன்மையிற் புருவ நாளும் பரிவொடு உமையாள் காக்க என்னையாண் முக்கணீச் இறைவி கண்ணினைகள் காக்க

வயமிகு இமயவல்லி முக்கினை மகிழ்ந்து காக்க செய்யொடு விசையை மேல் கீழிதழினைச் சிறந்து காக்க வயவிடைச் சுருதி தூய வஞ்செவி காக்க தண்ணென் பயின் மலருறையுஞ் செல்வி பல்லினை உவந்து காக்க

சண்டி மென்கபோலங் காக்க தவளநாண் மலரின் வைகும் ஒண்டொடி நன்னாக காக்க விசையை மங்கலைமற்றொவ்வாக கண்கவர் நாடி காக்க காத்தியாயனி யெஞ்ஞான்று முண்டக மலரிற்றுயை முகத்தினைச் சிறந்து காக்க

காள முண்டிருண்ட நீலகண்டி மென்கழுத்துக் காக்க
கோளில் பூதாரசக்தி சுவற் புறங்காக்கக் கூர்மி
நீளாளிச்சந்தி காக்க வயிந்திரி நெறியினோடுந்
தோளினைக் காக்க பத்தமை துணை மலரங்கை காக்க

கமலை கைவிரல்கள் காக்க விரசை கையுதிர்கள் காக்க
திமிர முண்டொளிரும் வெய்யோன் மண்டலத் துறையுஞ் செல்வி
எம் திருவாகு மூலங் காக்க வானவர்களேத்த
அமிர்தழகரி நாணைனு மகன் மணிமார்பங் காக்க

தரித்திரி யிதயங்காக்க தயித்தியர்ச் செகுபோண் மிக்க
கருத்தொடு முலைகள் காக்க சகத்தினிலிறைமை பூண்டொடு
இருத்தகு வயிறு காக்க திகழ்த் போகதி தன்னுள்ளந்
தருத்திய னுந்தி காக்க வசைவளர் முதுக காக்க

கருதருவி கடை காக்க கடிதலம்பாமை வாய்ந்த
குருமணிச் சகனங் காக்க குகாரணி குய்யங் காக்க
அருடர வருமபாய கந்தினிய பானங் காக்க
தெருஞ்ணடவிபுலை யென்றுஞ் சிறப்புடைக்குறங் காக்க

வளிதை மென்முழந்தாள் காக்க வியற்சபை கணைக்கால் காக்க
களிதரு கோரை வாய்ந்த பரட்டினைக் காக்க மிக்க
அனிகொள் பாதலத்திற் செல்வோ ளணிகெழு புறந்தாள் காக்க
ஒளிர் நகம் விரளகள்சந்திரி யுக்கிரியுவந்து காக்க

தலத்துறை மடந்தையுள்ளங் காலினைகாக்க தண்ணேணன்
மலர்திரு மனையைக் காக்க வயங்கு கேத்திரதை யோங்கி
உலப்பில் கேத்திரங்கள் காக்க பிரியகலை யொழிவறாது
நலந்தரு மக்கடம்மை நன்குறக் காக்கவன்றே

உயர்சனா தனியெஞ்ஞான்று மொழிவறும் ஆயுள் காக்க
அயர்வறு சீர்த்தியாவு மாதேவி காக்கமிக்க
செயிரறு தருமம்யாவுந் தனுத்திரி சிறந்து காக்க
இயல்புடைக்குலத்தை வாய்ந்தகுலதேவி யினிதுகாக்க

சந்ததி பிரதை நல்லோ ரியைபினை தயாவிற்காக்க
விற்கொடும் போரின்ரில் வெளியினில் வனத்திற் குதில்
இற்புற மதனி லோங்கு சர்வாணி காக்க வென்னாப்
பொற்றரு மலர்கள் தூவிப் புங்கவ ரேத்தினாரே
சக்திக் கவசம் முற்றிற்று

இந்த வச்சிரபஞ்சரத்தை யாவர் செபித்தாலும் அவர்களுடைய
தேகத்திலுண்டாகிய வெப்பபேரோயொழியும். எட்டுத்தரஞ் சலத்தில்
அபிமந்தரித்து அதனை உட்கொண்டால் வயிற்றிலே பொருந்திய
குள்மஞ் சூலை முதலிய நோயனைத்தும் நீங்கும். இரவில் வழி
நடக்கும் போது செபித்தாலும் பூதம் பேய் இவைகள்
தொடரமாட்டாவாம். பிள்ளையைப் பெற்மாட்டாமல்
வருத்தப்படுகின்ற மாதருடைய அருகிலிருந்து செபித்தாலும்
அல்லது நீரிலோதி உட்கொள்ளக் கொடுத்தாலும், விரைவிலே
வருத்தம் நீங்கிப் பிள்ளை பெறுவார்கள். யுத்தத்திலே செபித்தால்
சத்துருக்கள் தோல்வியடையார்கள். சிறு பிள்ளைகளுக்கு நீரிலோதி
உட்கொள்ளக்கொடுத்தால் வியாதிகள் நீங்கும். இதை யாவரோ
தினாலும் அவர்களை உமாதேவி காப்பாற்றுவாள், இஃது
காசிக்காண்டம் வச்சிரபஞ்சமுரைத்த அத்தியாயத்துள் இருப்பது.

என்னைய வெண்ணங்கள் எல்லாம் பலிக்க எனக்குனருள்
பன்னிய வுற்றங்கொள் உள்ளும் புறம்பும் பரிமளிக்கும்
புண்ணியமல்லிகைப்போதே யெழிலொற்றிப் பூரணர்பான்
மண்ணைய பச்சை மணியே வடிவுடை மாணிக்கமே.

தாயே மிகவும் தயவுடையான் எனச் சாற்றுவர் இச்
சேயேன் படுத்துவர் நீக்களன் னேட்டும் செய்திலையே
நாயேன் பிழை இனி நாடாது நல்லருள் நல்கவரு
வாயே எம் ஒற்றி மயிலே! வடிவுடை மாணிக்கமே.

-இராமலிங்க சுவாமிகள்

ரோக நிவாரண அஷ்டகம்

பகவதி தேவி பரவத தேவி
பலமிகு தேவி தூர்க்கையளே
தைகமது யாவும் ஜெயதெய வெனவே
சங்கரி யுன்னைப் பாடிடுமே
ஹந ஹந தகதக பசபச வெனவே
தளிர்த்திடு ஜோதி யானவளே
ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா!

தண்டினி தேவி தவினி தேவி
கட்சினி தேவி தூர்க்கையளே
தந்தன தான தனதன தான
தாண்டவ நடன சச்வரியே
முண்டினி தேவி முணை யொளி /குவி/
முனிவர்கள் தேவி மணித்தீவி/
ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா!

காளினி நீயே காமினி நீயே
கார்த்திகை நீயே தூர்க்கையளே
நிலினி நீயே நீதினி நீயே
நீர்நிதி நீயே நீர் ஒளியே
மாலினி நீயே மாதினி நீயே
மாதவி நீயே மானவிழியே
ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா!

நாரணி மாயே நான்முகன் தாயே
நாசினி யாயே தூர்க்கையளே
ஊரணி மாயே ஊற்று தாயே
ஊர்த்துவ யாயே ஊர்துளியே
காரணி மாயே காருணி தாயே
கானக யாயே காசினியே
ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா!

திருமக ளானுய கலைமக ளானுய
மலைமக ளானுய தூர்க்கையளே
பெருநிதி யானுய பேரறி வானுய
பெருவலி வானுய பெண்மையளே
நறுமல ரானுய நல்லவ ளானுய
நந்தினி யானுய நக்கையளே
ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
தாபநி வாரணி ஜெய தூர்க்கா!

வேதமும் நீயே வேதியள் நீயே
 வேகமும் நீயே துர்க்கையளே
 நாதமும் நீயே நாற்றிசை நீயே
 நான்மும் நீயே நாய்க்கே
 மாதமும் நீயே மாதவம் நீயே
 மான்மும் நீயே மாயவளே
 ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
 தாபநி வாரணி ஜெய துர்க்கா!

கோவுரை ஜோதி கோமள ஜோதி
 கோமதி ஜோதி துர்க்கையளே
 நாவுறை ஜோதி நாற்றிசை ஜோதி
 நாட்டிய ஜோதி நாச்சியளே
 பூவுறை ஜோதி பூரண ஜோதி
 பூதநம் ஜோதி பூரணயே
 ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
 தாபநி வாரணி ஜெய துர்க்கா!

ஜெய ஜெய சைல புத்திரி ப்ரவஹ்ம
 சாரினி சந்தர கண்டினியே
 ஜெய ஜெய சூஷ் யாண்டினி ஸ்கந்த
 மாதினி காத்யா மன்யயளே
 ஜெய ஜெய கால ராத்திரி கெளாரி
 லித்திதா ஸ்ரீநவ துர்க்கையளே
 ரோகநி வாரணி சோகநி வாரணி
 தாபநி வாரணி ஜெய துர்க்கா!

ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி மாலை

மந்திர ஒலியே மங்கள இசையே
 மன்மத பாணியளே;
 சந்திர கேசரி சண்முகன் தாயே
 சங்கரி சௌந்தரியே
 இந்திர ஜாலம் தந்திர மாயம்
 இலங்கிடு விழியவளே;
 பொங்கிட என்றும் புன்னகை பூத்த
 புவனேஸ்வரி தாயே!

பந்தனை விரலி பர்வத தேவி
 பவபய ஹாரினியே;
 சுந்தர ஈசன் சுருதியும் நீயே;
 சுக சுக ரூபினியே;
 சிந்தனை யாவும் உன்னிடம் வைத்தேன்
 சித்தியின் ஒருவடிவே;
 எந்தனைக் காக்க எழில்நகை பூத்த
 புவனேஸ்வரி தாயே!

சத்திய வடிவே சத்துண உருவே
 சதுர்மறை சன்னிதியே;
 நித்திய நிதியே நிறைபுகழ் ஒளியே
 நினைத்திட வருபவளே;
 வைத்திய மணியே வறுமைகள் போக்க
 வையகம் வாழ்பவளே;
 புத்தியுள சேர்ந்து புன்னகை பூத்த
 புவனேஸ்வரி தாயே!

வழிபடு வோர்க்கு வரந்தரு தாயே;
 வந்தருள் வேணியளே;
 பழிபடு துயரம் பகைதரு தீமைப்
 பகைகளைப் புதைத்தவளே;
 விழிகளின் அருளால் விளைகளை விரட்ட
 விளக்கொளி யானவளே;
 பொழிந்திடு அருளாய்ப் புன்னகை பூத்த
 புவனேஸ்வரி தாயே!

அறுபத்து நான்கு கலைகளு மானுய்கள்
 அன்னையும் நீயானுய்;
 கறுவிடு அரக்கர் கண்பகை கடிந்த
 கனிமொழி நீயானுய்;
 குறுகலர் தம்மைக் குறுந்தடி பாய்ச்சும்
 குணமணி நீயானுய்;
 மறுவிகள் போக்க மங்கலம் பூத்த
 புவனேஸ்வரி தாயே!

வல்லவள் நீதான் வஞ்சியும் நீதான்
 வசந்தமும் நீயேதான்!
 நல்லவள் நீதான் நன்னிதி நீதான்
 நற்களை நீயேதான்;
 சொல்லவள் நீதான் சொர்ணமும் நீதான்
 சொர்க்கமும் நீயேதான்;
 நல்லவையம் காக்க நலநகை பூத்த
 புவனேஸ்வரி தாயே!

நாற்பத்தி மூன்று கோணத்தின் நடுவில்
 நான்மறை நீநவின்றுய்;
 நோற்றிடும் நோன்பின் பலனென வந்தாய்;
 நோய்களை நீதீர்த்தாய்;
 கார்மழை யானுய் காவலும் ஆனுய்
 காத்திட நீவந்தாய்;
 சீரவையும் காக்க சீவனில் பூத்த
 புவனேஸ்வரி தாயே!

ஜெய ஜெய புவன ஈஸ்வரி தாயே
 ஜெய ஜெய ஸ்ரீங்காரி
 ஜெய ஜெய மாயா மங்கள ரூபி
 ஜெய ஜெய ஹ்ரீங்காரி
 ஜெய ஜெய துர்க்கா சண்டிகை காளி
 ஜெய ஜெய கல்மகாரி
 நயனங்கள் தன்னில் நன்னகை பூத்த
 புவனேஸ்வரி, தாயே!

ஸ்ரீ துர்க்கா அஷ்டகம்

இன்பநலன் அளிப்பவளை
 இனியனவே தருபவளை
 அன்புடைய அன்னையவளை
 அருஞ்சிவனை மணந்தவளை
 நன்மலரால் பூசித்தே
 நமோதுர்க்கா யென்றிடுவேன்

துங்கவெழிற் கரிமுகனைத்
 தூர்க்கைகநீ யீன்றேடுத்தாய்;
 சங்கரனூர் தாண்டவத்தில்
   சக்தியேந் பங்கெடுத்தாய்
 பொங்குசினப் பேரரியில்;
   பொருந்தநீ யிருந்திட்டாய்
 தங்கிடுவாய் எங்குலத்தில்;
   தவழளியே தூர்க்கையளே

இசைதந்து இவ்வாழ்வின்
   இடர்நீக்கிக் காப்பவளே
 விசையுடனே மணமாலை
   விருப்பமொடு அளிப்பவளே,
 திசையெல்லாம் திருவிளங்கத்
   திருவடியால் நடந்தவளே,
 அசைவற்ற பொருளதையும்
   ஆட்சிசெய்வாய் தூர்க்கையளே!

வேண்டியன விரும்பியன
   வேண்டியவா றளித்திடுவாள்
 காண்டிப்பத்தைக் கதையதனைக்
   காந்திமிகு குலமதை
 ஆண்டருஞும் அன்னையவள்
   ஆட்சிசெய்ய ஏந்திட்டாள்;
 தூண்டாநல் மணிவிளக்கைத்
   தூயதூர்க்கைத் தாயென்போம்.

உலகையிவள் ஈன்றெடுத்தாள்
   உடமையிகத் தானளித்தாள்;
 கலகமிடும் கள்ளரக்கக்
   கலிமாய்த்துக் கலியிசைத்தாள்;

திலகங்களி நுதலுடையாள்
   திருநிறைந்த வடிவுடையாள்
 அலகில்நலம் அளிப்பவளை
   அன்னைஞ்சீதூர்க் கையென்போம்

சந்தரத்துக் கந்தனையே
   சடர்சூட்டி ஈன்றவளார்?
 விந்தையிகப் பொங்கிடவே
   விளங்குநலம் தருபவளார்?
 அந்தமொடு ஆதியின்றி
   அன்னையென வளர்ந்தவளார்;
 சந்தமிகப் பொலிகின்ற
   சக்திஞ்சீதூர்க் கையென்போம்

செல்லமொடு செல்வாக்கைக்
   செயம்பெறவே தந்தவளை,
 நல்லறிவும் நல்லலொளியும்
   நல்லனவும் நிறைந்ததவளை,
 வெல்லுகின்ற வழியானை
   செஞ்சுடரின் விழியாளைச்
 சொல்மலரால் பூசித்துச்
   சொர்ணங்களி பெற்றிடுவோம்!

குமரிமுனை நிற்கின்ற
   குலவிளக்கே தூர்க்கையளே!
 சமயமதில் வழிகாட்டும்
   சண்டிகையே தூர்க்கையளே!
 சமரிட்டு சங்கடத்தைச்
   சங்கரித்த தூர்க்கையளே
 இமயமுகில் தூர்க்கையளே;
   இணையடிகள் வாழியவே!

துக்க நிவாரண அஷ்டகம்

மங்கள ரூபினி மதியனி சூலினி
மன்மத பாணியளே;
சங்கடம் நீக்கிடச் சடுதியில் வந்திடும்
சங்கரி சௌந்தரியே;
கங்கன பாணியன் கனி முகங் கண்டறல்
கற்பகக் காமினியே;
ஜெய ஜெய சங்கரி கெளரி க்ருபாகரி
துக்க நிவாரணி காமாழி!

கானுறு மல்ரெனக் கதிர்ஒனி காட்டிக்
காத்திட வந்திடுவாள்;
நானுறு தவானி தாரோளி மதியொளி
தாங்கியே வீசிடுவாள்;
மானுறு விழியாள் மாதவர் மொழியாள்;
மாலைகள் குடிடுவாள்;
ஜெய ஜெய சங்கரி கெளரி க்ருபாகரி
துக்க நிவாரணி காமாழி!

சங்கரி சௌந்தரி சதுரமுகன் போற்றிடச்
சபையினில் வந்தவளே;
பொங்கரி மாவினில் பொன்னடி வைத்துப்
பொருந்திட வந்தவளே;
எங்குலந் தழைத்திட எழில்வடி வுடனே
எழுந்தநல் துர்க்கையளே;
ஜெய ஜெய சங்கரி கெளரி க்ருபாகரி
துக்க நிவாரணி காமாழி!

தண தண தந்தண தவிலொலி முழங்கிடத்
தணமணி நீ வருவாய்;
கண கண கங்கண கதிர்ஒளி வீசிடக்
கணமணி நீ வருவாய்;
பண்பண பம்பண பறையொலி சூவிடப்
பணமணி நீவருவாய்;
ஜெய ஜெய சங்கரி கெளரி க்ருபாகரி
துக்க நிவாரணி காமாழி!

பஞ்சமி பைரவி பர்வத புத்திரி
பஞ்சநல் பாணியளே;
கொஞ்சிடும் குமரனைக் குணமிகு வேலனைக்
கொடுத்தநல் குமரியளே;
சங்கடம் தீர்த்திடச் சமரது செய்தநற்
சக்தியே னும்மாயே;
ஜெய ஜெய சங்கரி கெளரி க்ருபாகரி
துக்க நிவாரணி காமாழி!

என்னிய படிநீ யருளிட வருவாய்
ஏங்குல தேவியளே;
பண்ணிய செயலின் பலனது நலமாய்ப்
பல்கிட அருளிடுவாய்;
கண்ணுளெரி யதனுல் கருணையே காட்டிக்
கவலைகள் தீர்ப்பவளே;
கண்ணுளெரி யதனுல் கருணையே காட்டிக்
கவலைகள் தீர்ப்பவளே;
ஜெய ஜெய சங்கரி கெளரி க்ருபாகரி
துக்க நிவாரணி காமாழி!

இடர்தரு தொல்லை இனிமேல் இல்லை
 யென்றால் சொல்விடுவாய்;
 கடர்தரு அமுதே சுருதிகள் கூறிச்
 சுகமதைத் தந்திடுவாய்;
 படர்தரு இருளில் பாதியாய் வந்து
 பழவினை ஓட்டிடுவாய்;
 ஜெய ஜெய சங்கரி கெளரி க்ருபாகரி
 துக்க நிவாரணி காமாசி!

ஜெய ஜெய பாலா சாமுண்டேஸ்வரி
 ஜெய ஜெய ஸ்ரீ தேவி;
 ஜெய ஜெய துர்க்கா ஸ்ரீ பரமேஸ்வரி
 ஜெய ஜெய ஸ்ரீ தேவி;
 ஜெய ஜெய ஜெயந்தி மங்கள காளி
 ஜெய ஜெய ஸ்ரீ தேவி;
 ஜெய ஜெய சங்கரி கெளரி க்ருபாகரி
 துக்க நிவாரணி காமாசி!

அபிராமி அந்தாதி

உதிக்கின்ற செங்கதிருச்சித்திலக முனைவுடையோர்
 மதுக்கின்ற மாணிக்க மாதுளம் போது மலர்க்கமலை
 துதிக்கின்ற பிள்ளைக்க மென்கடிக் குங்கும தோய மென்ன
 விதிக்கின்ற மேனியபிராமியென்றன் விழுத்துணையே
 சென்னிய துன்பொற் றிருவடித் தாமரை சிந்தையுள்ளே
 மன்னிய துன்றிரு மந்திரஞ் சிந்துர வண்ணப் பெண்ணே
 முன்னிய நின்னடி யாருடன் கூடி முறைமுறையே
 யன்னிய தென்றுமுன் றன்பர மாகம பத்ததியே.

நின்று மிருந்துங் கிடந்தும் நடந்தும் நினைப்பதுள்ளை
 யென்றும் வணங்குவதுள் மலர்த்தாளெழு தாமரையி
 ஜென்று மரும்பொரு ளேயரு ளேயுமையே யிமயத்
 தன்றும் பிறந்தவ ளேயழி யாமுத்தி யானந்தமே.

பூத்தவளேபுவ னம்பதி னுன்கையும் பூத்தவண்ணம்
 காத்தவளேபின் கரந்தவளே கறைக் கண்டனுக்கு
 முத்தவளே என்றுமுவா முகுந்தற் கிளையவளே
 மாத்தவளே யுன்னை யன்றி மற்றோர் தெய்வம் வந்திப்படதே

பாடல்கள்

அன்டே சீவமாய் அணைப்பாள் நம்மை அன்னை பராசக்தி
 ஆறுதல் சொல்லி அமுதம் பொழிவாள் அன்னை பராசக்தி
 இப்புவி இன்பம் வேண்டாம் என்பாள் அன்னை பராசக்தி
 சடில்லாத சாட்சியாய் நிற்பாள் அன்னை பராசக்தி
 உயர்வு தாழ்வு ஒன்றும் பாராள் அன்னை பராசக்தி
 ஊக்கம் இருந்தால் போதும் என்பாள் அன்னை பராசக்தி
 எங்கும் நிறைந்த ஜோதியாய் இருப்பாள் அன்னை பராசக்தி
 ஏகா க்ஷரமாய் எங்கும் ஒளிர்வாள் அன்னை பராசக்தி
 ஐங்கர நாதனை ஆதியில் தந்தாள் அன்னை பராசக்தி
 ஓட்டியான பீடத்தில் அமர்வாள் அன்னை பராசக்தி
 ஓம் என்றுலே ஓடியும் வருவாள் அன்னை பராசக்தி
 ஒளைவ எனவே அவனியில் வந்தாள் அன்னை பராசக்தி
 அம்மா என்றுலே அணைக்க வருவாள் அன்னை பராசக்தி

உள்ளமெனும் கோயிலிலே
உணரவெனும் ஊஞ்சலிலே
மெள்ள மெள்ள ஆடிடுவாய்
மேன்மை யெல்லாம் நிறைந்தவனே

துள்ளி வரும் எழில் உருவே
தொடர்ந்து வரும் நல்லிசையே
அள்ள அள்ள குறையாத
அனபழுதே வந்திடுவாய்

கோபமில்லா உள்ளத்திலே
கொஞ்சி நிற்கும் பரம்பொருளே
பாபமில்லா நல்லெண்ணத்தை
தூபமாக தூவிடுவேன்

பாபமில்லா உள்ளத்திலே
தல்கி நிற்கும் பரம்பொருளே
தீபம் என்ற நல்லறிவாய்
தேவி உன்னை பாரததிடுவேன்

பற்பலவாய் எண்ணமிடும்
பாவிமன சிந்தனையை
சொற்புவாய் ஆக்கிடுவேன்
அரச்சனையாய் கொண்டிடுவாய்

முருகன்

ஸ்ரீ ஆதி சங்கர பகவத் பூஜ்ய பாதர்
திருச்செந்தூர் 'முருகவேன்' மீது பாடிய
சப்ரமண்ய புஜங்க ஸ்தோத்திரம்

"காலமெல்லாம் பாலனவன் கணேசன் திருவுடையோன்
குலமொரு ஐம் முகத்தோன் சுரணோடு நான்முகனும்
சீலமிகு திருமாலும் தேடிவரும் கரிமுகத்தோன்
மூலவினை மலை நீக்கி முழுச் செல்வம் அருள்புரிவான்"

"கவியறியேன் வசனமோ கண்டறியேன் என்
செவியறியா தொலியெதையும் செப்பியுமறியேன்- பொருள்
புவி புச்சும் ஆறுமுகா! உன் புனித முகம் நோக்குங்கால்
தெவிட்டாத தென் தமிழ்ச் சொல் தெளிந்து வரும் நெஞ்சிருந்து"

"உலகமெலாம் காக்கும் கந்தா! உளம் மகிழும் ஒளி உருவே
நலமுடைசான்றோர் நெஞ்சில் நாளெலாம் வாழும் தேவே!
பலர் போற்றும் சிவன் மைந்தா! பக்திமிகு அந்தணர்தம் குலதேவா
வேதத்தின் தத்துவமே! கோலமயில் வாகனனே!பணிசின்றேன்"

"செந்திற் கடலுடையோன் சேவடி துணை யென்றே
வந்தவர் தம் பிறவியெனும் வரையில்லாக் கடலினையே
கந்தன் திருவருளால் கடந்திடுவீர் - பராசக்தி
மைந்தன் பதம் பணிவோம் மால் மருகன் சொன்னபடி"

“ஒங்கி உயர்ந்தடிக்கும் ஓய்யாரக் கடலலையும்
ஆங்கென் அடிபணிந்து அமர்த்துமாம் விந்தைபோல்
ஏங்கும் கவலையொடு என் முன்னே வந்திட்டால்
நீங்கும் தீங்கென்பான் நெஞ்சிலுறை செந்தூரான்”

“எந்தன் மலை வந்தவர்கள் எந்தமலை போனவர்கள்
கந்தமலை வந்தவர்கள் கைலைக்கு வந்தோர் ரெங்பான்
சிந்தும் ஒளிமதி முகத்தோன் செந்திலுறை ஆறுமுகன்
செந்தாமரை மலரொக்கும் சேவடிகள் தாம் வாழ்க்”

“எத்தனையோ பாவமெல்லாம் எளிதினிலே போக்கவல்ஷாக்”
சித்தர் வாழ் கந்தமலை சீரலைவாய் ஓரத்தினில்
புத்தொளியாய்க் குகையினிலே புனித குகன் வீற்றுள்ளான்
புத்துயிராய் விளங்குபவன் பொன்னடிகள் போற்றிடுவோம்”

“மாணிக்கக் கட்டிலென்ன மாசறு பொற் கோயிலென்ன
நாணக் கண்டிலாம் நாற்கோடி ரவி ஒளியும்
வானத்துத் தேவதேவன் வரம் வேண்டத் தான் தருவான்
காணக் கண் குளிரும் கார்த்திகேயன் தாள் பணியும்”

“செந்றிறப் பாதமலர் சிந்தும் தேனமுதமலர்
இன்னொலி பாதசரம் இன்பமயமாக்கும் மனம்
உன்னினைவில் நினைவாக உலவிவரும் வண்டெனவே
என்னிதயம் இருந்தங்கே எப்போதும் களித்திடுமே”

“தங்கறிற ஒளிவீசும் தகதகக்கும் பட்டாடை
அங்க அசைவினிலே அரைஞானும் ஓட்டியாணம்
கிண்கிணிக்கும் சதங்கை ஒலி கிறங்க வைக்கும் இடுப்பழகும்
ஏங்கும் ஒளிவடிவாம் எழில் முருகன் நாம் பணிவோம்”

“நங்கை குறவள்ளி தனைமால் மருகணைத்துமே
கொங்கை யழகிட்ட குங்குமமும் மார்புறைந்தே
அங்கும் செவ்வொளி வீச அன்பர் தமை ஆட்கொள்வான்
தங்க நிற மார்புடையோன் தாரகனைக் கொன்றவனாம்”

“குரபதுமனை க் கொன்றே சுரங்பகை தான் வென்றே
தூரயமனை ஓட்டி துண்டித்த யானை தந்தம்
பாருலகம் படைத்தவனைப் பணிய வைத்த வேலவனைச்
சேரும் உயிர் காக்கச் செந்தூரன் கரம் துணையே”

“பனிக்காலச் சந்திரனும் பருவமெலாம் நிறைந்ததாலோ
தனித்தாறு முழுமதியின் தன்னொளிபோல் ஆறுமுகம்
தனக்குள்ளே மாசுற்று தரணியிலே தோணும் மதி
கனிக்காக வலம் வந்த கந்தனுக்கு நிகராமோ”

“அன்னப்பறவைகளோ ஆறுமுகா புன்சிரிப்பு
இன்னமுத இதழழகால் இன்சொற்கள் தாம் வருமே
வண்ணமலர்த் தாமரையில் வண்டுலவும் விழியழகை
என்ன சொல்வேன்? சிவபாலா! எழில் தாமரை முகனே!”

“கணவிழிகள் பன்னிரண்டும் காதுவரை நீண்டிருக்கும்
நின்கருணைப் பெருவெள்ள நீர்த்துளிதான் கிட்டாதோ?
அன்பரெனத் தொழுவோருக்கு அருள்புரிந்தால் குறைந்திடுமோவோ
உன்பார்வை படுமாயின் உய்வேனே உமைபாலா”

“முன்னின்ற பாலகனை முகர்ந்திட்டு மகிழ்ந்த சிவன்
என்னின்றுதித்த மைந்தா என்றென்றும் வாழ்கவென
சொன்னதுமே ஆறுமுறை சுகவாழ்வை நிலையாக்கும்
மன்னுலவின் சுமைதாங்கும் மனிக்கிர்திரம் பணிவோம்”

“மாலை மணியணிகள் மார்பில் அசைந்தாட
கோலமிகு காதணியும் குண்டலமும் தோள்வனையும்
மேவிடை பட்டாடை மேன்மை யொளி வீசிடுமே
வெலன் புரமெரித்தோன் வேத மைந்தா! நீ வருக”

“இங்குவா என்றதுமே இளைய திருக்குமரன்
சங்கரிதன் மடியிருந்து சங்கரன் கரம் தழுவும்
தங்க நிற மேனி தவழும் குழந்தையவன்
திங்கள் முகமாறும் தினமும் பணிந்திடுவேன்”

“குமரா! சசன் திருமகனே! குகனே! திருமயில் வாகனனே!
அடியார் துயர்கள் நீக்குபவா! ஆருமுகா! சமரில் தாரகனை
கொன்றவனே! சரபவனபவனே! வள்ளி மணாளா!
உமையாள் உருவாம் வேல் முருகா! உமைப்பணிந்தோம் காத்திடுவாய்”

“புலனடக்கி நினைவிழுந்து பொறி கலங்கி கபமடைக்கப்
பலம் நலிந்து செயல் மறந்து பயம் மிகுந்து உடல் நடுங்க
நலம் நசிந்து உயிர்மறைந்து நமனை நாடும் போதினில்
உலகறிந்த துணைகள் வேறு உதவிடுமோ உனையல்லால்”

“வெட்டு பிள பொசக் கென்று வெஞ்சினமாய் யமதூதர்
திட்டவரும் காலமதில் திருமயிலும் வேலுடனே
கெட்டலைய விட்டிடாமல் கிட்டவந்து அஞ்சேல் எனத்
தொட்டுக் காத்தருளத் தோன்றிடுவாய் வேலவனே”

“உனைப்பணிந்தே டேகின்றேன் ஓம் முருகா என்றுனையே
கணப்பொழுதும் நினையாமல் கைகளையும் குவியாமல்
நினைவிழுந்து தவிப்பேனே நெஞ்சிலுயிர் நீங்குகையில்
துணைபுரிவாய் அப்போது துதித்திடுவேன் இப்போதே”

“தாரகன் சிங்கமுகன் தம்பிகளின் தமையனவன்
குரபதுமன் என்பவனும் குழும் அண்டமாயிரத்தை
வீரமொடு ஆளுகையில் வீழ்த்தியதும் வேலதனால்
பாரமன நோய் நீக்கிப் பார்த்தருள்வாய் வேலவனே”

“உமையாள் திருமகனே! உன்னடியேன் துக்கமெனும்
சுமையாள் தளர்ந்தவன் நான் சுந்தர வடிவேல்கொண்டு
இமையா! அமரர் தேவா! ஏழைக்கிரங்கும் வேலா
உமையன்றி வேற்றியேன் உள்நோய் நீக்கிடுவாய்”

“காசம் கயம் குட்டமொடு காக்கைவலி காய்ச்சலெனும்
நாசம் செய்யும் பெருநோயும் நலிய வைக்கும் பைசாசம்
வாசம் செய்ய என்னுடலில் வந்துற்றால் வேலா உன்பூசம்
இலைத் திருந்த்ரால் போக்கிடுவாய் தீவினையாம்”

“கந்தனைக் காணவே கண்கள் கரங்களும் அவன் பணிக்கே
செந்தில்முருகன் புகழ் செவிப்படைத்த பயனாகும்
சந்ததமும் அவன் சாரிதம் சந்தமுடன் வாய்பாடும்
சிந்தனையும் உடல் வாழ்வும் சீர்லைவாய் கந்தனுக்கே”

“பக்தி நெறி மனிதருக்கும் பரதத்துவ முனிவருக்கும்
முத்தியளித்திடுவர் முழுமூர்த்தி தெய்வங்களாம்
எத்தையும் அறிந்திடாத எளியநிலை பஞ்சமரின்
சித்த மொளிர் முருகனன்றி சிறியே எனதையும் அறியேனே”

“மனைவியோடு மக்களும் மனையில் வாழ் பச்சகளும்
மனிதரோடு பெண்களும் மற்றுமுள்ள சுற்றமும்
நினைதுமையே வணங்கவும் நித்தமும் துதிக்கவும்
வினைகள் நீங்க வேள்வியை விதிப்படி நடத்தியருள்வீரி”

“நெடியமலை சிரெள்ளுச்சமதை நினைத்ததுமே வேல் கொண்டே
பொடி செய்த புன்னியினே! புண் படுத்தும் நோய்களையார்
கொடிய விடப் பிராணியொடு கொத்தவரும் பறவையிலார்
கடுசி ஷட்ச செய்திடுவீர் கைகள் தாங்கும் வேலதனால்”

“தன் மகன் செய்த பிழை தந்தை தாய் மன்னியாரோ!
உன் மகன் நான்றோ உலகத்தீன் தந்தையே நீ!
தென்பதும் கிரிதேவா! தேவசேனாதிபதியே!
என் பிழை மலையெனினும் எளியேனோ! வாருத்தந்துவாவாய்”

“கந்தா உன்மயில் போற்றி! கடம்பா வேல் போற்றி!
சிவன் மைந்தா சேவல் போற்றி! மறியாடும் தான் போற்றி
சிந்தா குலத்தீர் செந்தாரா! சிந்தும் சேவடியம் போற்றி!
வந்தே வரமநுள்வாய் வனக்கம் வனக்கம் ஜயா!”

“வெற்றி தரும் இன்றா வடி வேலவானே! சிவன் மகனே!
வெற்றியின் திருவுருவே விளங்கும் புகழுவாடியாய்!
வெற்றி கொண்ட திருக்கடலே வெள்ளப் பெருக்கினனா! தோல்
வெற்றிபுகழ் இன்பமெல்லாம் வேண்டி ஞோர்க் கருள்வீர்!”

“கந்தனின் புஜங்கமதை கவிபாடி
வந்தித்து வாழ்ந்திடலாம் நெநுங்காலம்
சிந்ததக் குகந்த இல்லாள் செல்வம் நல்லாமலாந்தன்
தந்திடும் பேரின்பரிலை தரணி புகழ் குகங்குளே!!!!”

கந்தரவங்காரம்

பேற்றைத் தவஞ்சற்று மில்லாத வென்னைப்ரபஞ்ச மென்னுஞ்
சேற்றக் கழிய வழிவிட்ட வாசெஞ்சடாவிமேல்
ஆற்றைப் பணியை யிதழியைத் தும்பையை யம்புவியின்
கீற்றைப் புனைந்த பெருமான் குமாரன்கரு பாகரனே.

நீலச் சிகண்டியி வேறும் பிரானெந்த நேரத்திலுங்
கோலக் குறுத்தி யுடன்வரு வான்குரு நாதன் சொன்ன
சீலத்தை மெள்ளத் தெளிந்தறி வார்சிவ யோகிகளே
காலத்தை வென்றிருப் பாரமரிப் பார்வேறுங் கரமிகளே.

நாளென் செயுமம்வினை தானென் செயுமெனை நாடிவந்த
கோளென் செயுங் கொடுங் கூற்றென் செயுங்கும் ரேசரிரு
தாளுஞ் சிலம்புஞ் சதங்கையுந் தண்டையுஞ் சண்முகந்
தோளுங் கடம்பு மெனக்குமுன் னேவந்து தோன்றிடுனே.

விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்மை குன்றா
மொழிக்குத் துணைமுருகா வெனு நாமங்கள் முன்பு செய்த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோளும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ்செய் கோடன் மழுரமுமே,

கந்தரனுழுதி

உல்லா சநிரா குலயோ கவிதச்
சல்லா பவிநோ தனுநீ யலையோ
எல்லா மறவேன் ணையிழந் தநலஞ்
சொல்லாய் முருகா சரபூ பதியே.

எந்தா யுமெனக் கருடந் தையுநி
சிந்தா குலமா னவைதீர்த் தெனையாள்
கந்தா! கதிரவே வலவனே! உமையாள்
மைந்தா! குமரா! மறைநா யகனே!

ஆதா ரமிலே னருளைப் பெறவே
நீதா ஜொருசற் றுநினென்ற திலையே
வேதா கமஞா னவநோ தமனோ
தீதா! சுரலோ கசிகா மணியே!

கருதா மறவா நெறிகா னெவெனக்
கிருதாள் வனசந் தரவன் றிசைவாய்
வரதா! முருகா! மயில்வா கனனே!
விரதா சுரகு ரவிபா டனனே.

திருப்புகழ்

பக்தியால் யானுளைப்	பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப்	புகழ்பாடி
முத்தனா மாறெனைப்	பெருவாழ்விலன்
முத்தியே சேர்வதற்	கருள்வாயே
உத்தமா தானசற் குணர்	நேயா
ஒப்பிலா மாமணிக்	கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத்	திரிபாதா
வெற்றிவே லாயுதப்	பெருமாளே.

திருமக ஞலாவு மிருபுய முராளி
திருமருக நாமப் பெருமாள் காண்
ஜெகதலமும் வானு மிதி பெறுபாடல்
தெரிதரு குமாரப் பெருமாள் காண்
மருவுமடி யார்கள் மனதில் விளையாடு
மரகத மழுரப் பெருமாள் காண்
மணிதரளம் வீசி யணியருவி குழு
மருவுகதிர் காமப் பெருமாள் காண்

அருவரைகள் நீறு பட அசரர் மாள
அமர் பொருத வீரப் பெருமாள் காண்
அரவுபிறை வாரி விரவுசடை வேணி
அமலர்குரு நாதப் பெருமாள் காண்
இருவனையி லாத தருவினை விடாத
இமையவரகு லேசப் பெருமாள் காண்
இலகுசிலை வேடர் கொடியினதி பாரக
இருதனவி நோதப் பெருமாளே.

ஏறுமயி லேறிவிளை யாடுமுக மொன்றே
ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
கூறுமடி யார்கள்வினை தீக்குமுக மொன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி றின்றமுக மொன்றே
மாறுபடு சூரனை வதைத்தமுக மொன்றே
வள்ளியை மணம்புனர வந்தமுக மொன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயுருள் வேண்டும்
ஆதியரு ஞாசல மமர்ந்த பெருமாளே.

நாத விந்துக லாதீ நமோநம
 வேத மந்தர சொ ருபா நமோநம
 ஞன பண்டித ஸாமீ நமோநம
 நாம சம்புகு மாரா நமோநம
 போக அந்தரி பாலா நமோநம
 நாக பந்தம யூரா நமோநம
 சேத தண்டவி நோதா நமோநம
 கீத கிண்கிணி பாதா நமோநம
 தீர் சம்ப்ரம வீரா நமோநம
 தீப மங்கள ஜோதி நமோநம
 தூய அம்பல லீலா நமோநம
 தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம
 ஈத லும்பல லால பூஜையும்
 சர முங்குரு சீர்பாத சேவையு
 ஏழ்த லம்புகழ் காவேரி யால்வினை
 சோழ மண்டல மீதே மனோகர
 ராஜ கெம்பிர நாடானு நாயக
 ஆத ரம்பயி லாரூரர் தோழமை
 சேரதல் கொண்டவ ரோடே முனாளினில்
 ஆடல் வெம்பரி மிதேறி மாகயி
 ஆதி யந்தவு லாவாக பாடிய
 சேரர் கொங்குவை காலுந னாடதில்
 ஆவி னங்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமானே.

வெகுகோடி
 பரகுரர்
 சீரிராஜ
 அருள்தாராய்
 மறவாத
 வயலூரா
 வையிலேகி

நாமாவளி

ஜய ஜய முருகா - ஜய வேல் முருகா
 முருகா முருகா - திருமால் மருகா!
 முருகா முருகா - வெற்றிவேல் முருகா
 மயில் வாஹனனே - கோமள குஹனே!

மரகத மயில் மேல் வருமுருகா
 ஹரஹர சிவசிவ அரு முருகா
 சரவண பவனே ஘ண்முகனே
 வரந்தர வாவா என்முன்னே
 அரவணி சிவனா ராருள் பாலா
 பரவ வரமருள் பரமதயாளா!

சம்பு நந்தன காங்கேயா! ஜக -
 தம்பா குஹ ஓம் காங்கேயா!
 ஸ்கந்தம் வந்தே லோகேசம்
 கெளரி புதரம் வல்லீசம்!!

அருள் விருந்து

பஜ கோவிந்தம்

பகலும் இரவும் மாலையும்காலையும் பனிக்காலமும் இளவெனில் காலமும் திரும்பித் திரும்பி வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு காலம் விளையாடுகின்றது. வயது கழிகிறது. என்றாலும் காற்றுப் போல் வியாபித்திருக்கும் ஆசை மட்டும் விடுவதில்லை.

மதி மயங்கியவர்களே! மரணசமயம் நெருங்கிய பொழுது இலக்கணச் சூத்திரம் உண்ண ஒரு பொழுதும் காப்பாற்றாது. ஆகையால் கோவிந்தனைச் சேவி! கோவிந்தனைச் சேவி! கோவிந்தனைச் சேவி! எதுவரை ஒருவன் பொருள் தேடுவதில் பற்றின்னவனாக இருக்கின்றானோ, அதுவரை அவனுடைய சுற்றம் அவனிடம் ஆசை வைத்திருக்கும். நோயினால் உடல் தளர்ந்து போன பின்பு அவன் உயிருடன் இருந்தால் ஒருவரும் அவனுடைய சமாகாரத்தை விசாரிப்பதில்லை.

சடை தரித்தவனானாலும், மொட்டை அடித்தவனானாலும், சூடும்பியைக் கத்தரித்தவனானாலும், காவித்துணி அணிந்து பலவாறான வேஷம் பூண்டவனானாலும், மதி மயங்கியவன் பார்த்தாலும் பார்க்காதவனே ஆசிரான். பலவகைப்பட்ட வேஷம் எல்லாம் வயிற்றுப் பிழைப்பாகவே முடிகின்றது.

எவனால் பகுத கீதை சிறிதளவாவது படிக்கப்பட்டதோ, கங்கைநீர் ஒரு துளியாவது பருகப்பட்டதோ, முராரியான பகவானுடைய பூஜை ஒரு தடவையாவது செய்யப்பட்டதோ அவனுக்கு யமபயமில்லை.

அங்கம் தளர்ந்து விட்டது; தலை நரைத்து விட்டது; வாய் பல் இல்லாததாகி விட்டது. சிழவன் கோலை ஊன்றிக் கொண்டு நடக்கின்றான். என்றாலும் அவனுடைய மாமிச பிண்டத்தை ஆசை விடவில்லை.

குழந்தையாய் இருக்கும் பொழுது விளையாட்டில் பற்று; யெளவனத்தில் பருவப்பெண்ணிடம் பற்று; வயது முதிர்ந்த பொழுது கவலை; பரப்பிரம்மத்திடம் பற்றுக் கொண்டவன் எவனுமில்லை.

இறந்தால் மறுபடி பிறப்பு; பிறந்தால் மறுபடி இறப்பு; மறுபடியும் ஒரு தாய் வயிற்றில் முடங்குதல்; கரை காணாததும் கடத்தற்கியதுமான இல்வாழ்க்கை கடவினின்று என்னைக் காத்தருளும் பகவானே!

பகலுக்குப்பின் இரவும், இரவுக்குப் பின் பகலும், பட்சங்களும், மாதங்களும், கோடை காலமும், குளிர்காலமும், வருஷத்திற்குப் பின் வருஷமும் மாறாமல் வந்து போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. வீண் ஆசைகளும் சங்கலபங்களும் எவனையும் விட்டுப் போவதாயில்லை.

வயது கடந்தால் காமக்கிளர்ச்சி என்ன ஆகின்றது? நீர் வற்றினால் குளம் என்ன ஆகின்றது? பொருள் அழிந்தால் சுற்றம் என்ன ஆசிரது? உண்மை உணரப்பட்டால் சம்சாரம் என்ன ஆகிறது?

ஸ்திரிகளின் நகில்களையும், நாபிப் பிரதேசத்தையும் பார்த்து மதி மயங்காதே. இவை மாமிசம், கொழுப்பு இவைகளின் விகாரம் என்று அடிக்கடி எண்ணி மனதில் பொருட்படுத்தாமலிரு.

நீயார? நான் யார? எங்கிருந்து வந்தோம்? என் தாய் யார? தந்தை யார? இப்படித் தன்னுடைய பிறவித் தலைகளை நன்றாக விசாரித்துப் பார்த்து, இவையெல்லாம் கணவுக்கு ஒப்பானவை எனக் கண்டு கொள்ள.

எது வரை மூச்சுக் காற்று உடலில் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றதோ அது வரை வீட்டில் உன்னுடைய நலத்தைப் பற்றிக் கேட்பார்கள். மூச்சுக்காற்றுப் போய் உடலுக்கு அபாயம் ஏற்பட்டால் மனவில் அவ்வுடலைக் கண்டு அஞ்சவாள்.

காம் சுகத்திற்கு எவன் வசப்படுகின்றானோ அவன் நோய்வாய்ப்படுகின்றான். மரணம் ஒன்றே முடிவு என்று கண்டும் ஒருவரும் பாவத்தினின்று விலகுவதில்லை.

மதிகெட்டவனே பொருள் சேர்ப்பதில் ஆசையை விட்டொழி. வீணாள ஆசைகளினின்று விலகிய நல்ல எண்ணங்களை மனதில் சிந்தனை செய். உள்ளுடை நிலைக்கேற்ற கருமங்களைச் செய்வதால் சிடைக்கக் கூடிய பொருளைக் கொண்டு மனதைச் சந்தோஷப் படுத்திக்கொள்.

பொருள் எப்பொழுதுமே துன்பம் விளைவிப்பது என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள். அதனால் சிறிதளவு சுகம் கூட இல்லை என்பது உண்மை. பெற்ற பிள்ளையிடமிருந்துங்கூட, பொருள் படைத்தவர்களுக்குப் பயம் ஏற்படுகின்றது. இப்படித்தான் எல்லா இடமும் காணப்படுகின்றது.

பொருள், சுற்றும் யெளவனாம் முதலியவற்றைப்பற்றிக் கரவும் கொள்ளாதே. காலம் ஒரு நிமில்ததில் எல்லாவற்றையும் கொண்டு போய்விடும். மாயாமயமான இவ்வனத்தையும் விட்டு பிரம்மத்தை அறிந்து கொண்டு அதனுட் புகுவாயாக.

காமத்தையும் கோபத்தையும் பேராசையையும் மயக்கத்தையும் மதிமயக்கத்தையும் ஒழித்து அஞ்ஜானத்தினின்று விடுபட்ட உனது உண்மை உருவத்தைப் பார். ஆத்மஞானமில்லாத மூடர்கள் நரகத்தில் வீழ்ந்து துன்பத்திற்கு ஆளாகிறார்கள்.

சத்துருவென்றும், மிததிரனென்றும், புத்திரனென்றும், உறவினென்றும் வேற்றுமையைப் பாராதே. விழுனு பதத்தை நீவிரும்பினால் யாரிடத்தும் பகைமையும் நட்பும் பாராட்டாமல் எல்லாவரையும் சமமாகப் பார்.

பிரணாயாமம், உள்முகமாகத் திரும்புதல், அழியும் பொருளையும் அழியாப் பொருளையும் ஆராய்ந்தறிதல், ஐபழும் சமாதியும்கூடுதல் ஆகியமக்த்தான் சாதனைகளில் உண்ணுடைய முழு மனதையும் செலுத்து.

தூமரையிலை மேலுள்ள தண்ணீர் மிகவும் சஞ்சலமானது. அதே மாதிரித் தான் உடலில் உயிரும் அதிசயிக்கும்படி சஞ்சலமானது. உலகனைத்தையும் நோயாலும் அகங்காரத் தாலும் பிடிக்கப்பட்டுத் துன்பத்தால் கொல்லப்படுகிறதென்பதை அறிவாயாக.

உள்ளுடைய குருவின் திருவடித் தூமரைகளைப் போற்றி உலகத்திற்கு அடிமையாக இருப்பதினின்று உன்னை விடுவித்துக் கொள். இந்திரியங்களையும் மனதையும் அடக்கி பகவானை உன் இதயத்தில் பார்.

நற்சிந்தனை

குருநாதர் அருள்வாசகம்

ஓரு குறைவுமில்லை

நமது உயிருக்குயிராய் இருப்பவர் கடவுளே.

ஆகையால் நாம் அவருடைய உடைமை.

அவருடைய அடிமை.

நம்முடைய அசைவெல்லாம் அவருடைய அசைவே.

நாம் அவரை ஒருபோதும் மறந்திருக்க முடியாது.

நமக்கு ஓரு குறைவுமில்லை.

நாம் என்றும் உள்ளோம்.

எங்கும் இருக்கின்றோம்.

எல்லாம் அறிவோம்.

இப்படியே நாம் இடையராது சிந்தித்துச் சிந்தித்துக் கீழ்மையான குணங்களைப் போக்கி மேலான தெய்வத் தத்துவத்தை அடைவோமாக.

'சந்ததமு மெனதுசெயல் நினதுசெயல் யானெனுந் தன்மை
நினையன்றி யில்லாத
தன்மையால் வேற்றேன் வேதாந்த சித்தாந்த
சமரச சுபாவமிதுவே.

என்னும் தாயுமானவர் அருமைத் திருவாக்கே இதற்குப் போதிய சான்று.

தவம்

தவத்திலே மேம்பட்டவரகளைக் கூட இந்தியியங்கள் வரம்பு கூடந்து இமுத்துச் செல்கின்றன. ஆதலால் அவற்றை வெல்வதற்குச் சிவதியானஞ்சு செய்க. அதனால் மாத்திரந்தான் புலன்களைத் தன்வசப்படுத்தத் தக்கது. ஆகவே இடைவிடாமற் சிவதியானஞ்சு செய். மனிதன் விடயங்களைக் கருதும் போதெல்லாம் பற்றுண்டாகின்றது. பற்றுதலால் விருப்பம் உண்டாகின்றது. விருப்பத்தாற் சினம் பிறக்கிறது. சினத்தால் மயக்கம். அம்மயக்கத்தால் தவறுதல் உண்டாகும். ஆதலால் உன்னைச் சவதியானத்தால் காத்துக்கொள்.

நாங்கள் எங்கள் சிறுமைக் குணத்தினால் இயல்பிழந்து தரும வழியினின்று தவறுகின்றோம். தவறுதல் நீங்கீத் திடமுண்டாகச் சிவதியானமே சிறந்த கருவியாகும். இந்த உலகத்தில் மிகுந்த செல்வம் இருப்பினும், வாணோரை ஏவல் கொள்ளக் கூடிய வல்லமை இருப்பினும் நாங்கள் புலன்களை அடக்கி ஆளுதல் முடியாது. ஆதலால் திருவருளை முன்னிட்டுமனதைப் புலன் வழிச் செல்லாமல் அடக்கியாள். இதுதான் தவமென்று பெரியோர் சொல்வர். அதைவிடுத்து இடம்பொன வேள்வி முதலியலை செய்வதால் திடமுண்டாக மாட்டாது.

சன்மர்க்கம்

குரங்கு போல் மனம் கூத்தாடுகின்றதே.

இதன் கூத்தை எப்படி அடக்குவது என்று தெரியவில்லையே. நன்று சொன்னாய். இதற்கு நல்ல மருந்து என்னிடமுண்டு. அதை மறந்து போனாய். சொல்கின்றேன் கேள்.

சிவத்தியானம் என்னும் மருந்தைத் தினந்தோறும் சாப்பிட்டு வா. மனக்குருங்கிள் பிணி மாறும்.

அது என்னவென்றால்; நாவடக்கம், இச்சையடக்கம் என்னும் சரக்கோடு சேர்த்துச் சாப்பிடு.

இதுவும் போதாது.

பத்தியப் பாகத்திலே தான் முற்றுந் தங்கி இருக்கிறது. அதுவும் உன்னிடம் உண்டு.

அது என்னவென்றால்; மிதமான ஊன், மிதமான நித்திரை, மிதமான தேக அப்பியாசம் என்பவையே. வெற்றி நிச்சயம்.

ஆன்ம லாபத்தின் பொருட்டிதைச் செய்.

அதைச் சாப்பிடும் போது அனுபானத்தைக் கூட்டிச் சாப்பிடு. அதுவும் உன்னிடம் உண்டு.

மனத்தை ஒருவன் அடக்கி வெற்றி கொள்ள முழுமனத்தோடு விரும்புவானானால் சிவத் தியானத்தை தினந் தோறும் செய்து வரக் கடவன்.

படிப்படியாக அவன் மனமொடுங்கி வருவதை அவன் கண்கூடாகக் காணுவான்.

சாந்தம், பொறுமை, அடக்கம் முதலிய நற்குணங்கள் அவனிடத்தில் உதிக்கும்.

அவன் மனம் ஏந்த நேரமும்மகிழ்ச்சி யுடையதாகவே இருக்கும். இகழ், புகழ் இரண்டினாலும் இழிவடையான். அந்தராத்மாவிலே சுகிப்பான். பிறர் சுகம் தன் சுகம் என்ற எண்ணம் பெருகும்.

கைவிளக்கை ஒருவன் கொண்டு செல்வானானால்இராக் காலத்தில் அவன் மனம் கலங்குவானா? கலங்கான். அப்படியே சிவத்தியானத்தைச் செய்து வருவானானால் மாய இருள் அவனை அடையுமா? அடையா.

88:

போதனையிலுடை சாதனை சிறந்தது?

ஒரு பொல்லாப்பு மில்லை.

ஆன்ம லாபமே பொருளெனக் கண்ட அறிஞர் அநித்தியமான இந்த உலக இன்ப துன்பத்தில் மயங்காது தாமரையிலையில் நீர் போற் சக்ததுடன் கூடி வாழ்வார். ஆன்ம லாபத்தைப் பெற நினையாதவர் இந்த உலகத் துன்ப. இன்பத்தினாற் கலங்கித் தியங்கித் திரிவார்கள். ஆன்ம லாபத்தையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு நன்மை தீமையை வென்று நான் எனதென்னும் அகங்கார மமகாரங்களைக் களைந்த அறிஞர் இறைவன் திருவடிநிமிலில் பிறபிறப்பற்றுப் பேரின்பத்துடன் வாழ்வார்.

அஃதறியா அறிவிலிகளே துன்பக் கடலிலே வீழ்ந்து எரிவாய் நிரயத்துக் களாவார்.

வண்டுகள் பூவைக் கிண்டித் தேனை உண்டு ஒன்றுமறியாது சிடப்பது போல் பக்தனும் சித்தமாசிய பூவைக் கிவத்தியானத்தினால் கிண்டி ஆங்குவரு மானந்தத்தேனை உண்டு ஒன்று இரண்டு. நன்று தீதெனற்றியாமற் தேக்கிக் கிடக்கிறான்.

ஒரு கமக்காரன் தன்னுடைய நிலத்திலே நல்ல வித்தை இட்டு அதிலுண்டாகுங் களையைக் களைந்து, விளையுந் தானியத்தை ஒன்று சேர்க்கின்றான்.

அதுபோலப் பக்தனும் சிவமாசிய நிலத்திலே பக்தியென்னும் வித்தை வித்திட்டுக் காமக் குரோத மோக மதமாச்சரிய மென்னும் களையைக் களைந்து சிவபோக மென்னும் தானியத்தைச் சேர்த்து வைத்துப் புசிக்கின்றான்.

பூலோகமாகிய நந்த வனத்திலே சீவர்களாகிய மலர்கள் மலர்ந்து கிடக்கின்றன. சிவன் அதைக் கண்டு மகிழ்கிறான்.

பொற்கொல்லன் பொன்னை யெடுத்துப் பல பூண்களைப் படைக்கிறான்.

சிவனாக்ஷி பொற்கோல்லன் ஆன்மாவாக்ஷி பொள்ளன யெடுத்துச் சீவர்களாக்ஷி பல பணிகளையும் ஆக்குகின்றான்.

வைத்தியன் பல மூலிகைகளையும் எடுத்து ஒன்றாக்கி நோய்க்கு மருந்து கொடுத்து நோயை மாற்றுகிறான்.

பெரிய ஞான வைத்தியனும் நனு கரண புவன போகங்களை ஆன்மாவுக்குக் கொடுத்து அதன் நோயை மாற்றி இன்ப வீட்டில் வைக்கிறான்.

தாய் தனது குழந்தைகளுக்கு விளையாட்டுச் சாமான்களைக் கொடுத்து மகிழ்விக்கிறான்.

சிவபெருமானுந் தன் குழந்தைகளாக்ஷி எங்களுக்குப் பலவிதமான இன்பங்களையுந் தந்து மகிழ்விக்கின்றான்.

பொறி வழியே பேர்னது மனம் அலைய அறிஞர் இடங்கொடார். ஏனெனில் ஆத்மாவே தானென் அறிந்தவர்கள்:

ஆசை நோய்க்கு இடங்கொடுப்பாரா? அன்று.

அவர் தம்பெருமையை வேத சிவாகமங்குளும் புகழ்கின்றன.

இவர்களைக் கண்டால் கல்லுங் கரையும் அனைத்தினும் வெற்றி யுண்டு.

சிவத்தியானம்

ஓ மனிதனே! நீ உண்மைப் பொருள்.

கேடற்றவன். உனக்கு ஒருவருங்கேடு விளைக்கமுடியாது.

நீ இங்கும் அங்கும் எங்கும் உள்ளவன் நித்தியன்.

உறுதியுடனே சிங்கம் கானகத்தில் திரிவதுபோல் உலக மாக்ஷி கானகத்தில் திரி.

எந்த வீதத்திலும் தளர்வடையாதே.

ஒரு நூதனமு மிங்கில்லை முழுதுமுன்னமை.

ஒரு பொல்லாப்புமில்லை.

ஓ மனிதனே! வானம் வந்தாலும் பூமி வந்தாலும் ஆட்சிசெய்யக் கருதாதே.

சாட்சியாயிரு. மாட்சி உன் பிறப்புரிமை.

அது என்ன வுபாயத்தாலு மடையப்படுவததொன்றன் அப்படியுள்ள காரியம். மற்றனைத்துஞ் செப்படிவித்தை. அறிவு, அறியாமை உன்னிடமில்லை.

நீ பரமாத்மா.

11 ஓம் தத் சத் ஓம் 11

ஓ மனிதனே! சற்றுப் பொறுமையாயிருந்து பார். நீ யாரெனத் தெரிந்து கொள்வாய். துயருறத் தகாத் காரியங்களில் துயருறுதே. துன்பமும் இன்பமும் உலக நடவடிக்கைகள். நீ சித்துப் பொருள்.

உள்ளை ஒன்றும் தாக்கமாட்டாது. எழுந்திரு. விழித்துக்கொள். சிவத்தியான மென்னுந் திறவுகோலால் மோஷ வீட்டின் கதவைத்திறந்து பார். எல்லாம் வெளியாகும்.

11 ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி 11

ஓ நன்பனே! உள்ளை யார்தான் பாவியென்று சொல்ல வல்லான். ஏன்?

நீ சிவத்தின் அம்சமல்லவா? மறந்து போனாய். ஓம் தத் சத் ஓம் என்று ஓயாமற் சொல்லு. உன் முழுமனத்தோடும் இறைவனுக்கு உள்ளை ஒப்புக்கொடு.

சிவத்தியானத்தை அசட்டை பண்ணுதே. சுற்றில் யாவும் நன்மையாய் முடியும். சோம்பலுக்குஞ் சோம்பவின்மைக்கும் நீ கட்டுப் படாதே அதிகப் பேச்சில் என்ன பயன். பண்படுத்தப்பட்ட தரையிலன்றே நல்ல பயன் வரும். அஞ்சாதே.

நாங்கள் சிவனடியார். சிவபெருமான் என்றுள்ளவரோ அன்று நாமுமுள்ளோம்

வெப்பந் தட்பம், இன்பம், துன்பம், இளமை, முதுமை இயற்கையின் குணங்கள்.

இவைகளின் தீண்டுதலால் நாமேன் கவலைப்படுவான். இவைகள் தோன்றி மறைவன. நாமோ தோன்றுவதுமில்ல. மறைவதுமில்லை.

உண்மை இன்மை யாகாது, இன்மை உண்மை யாகாது.

எல்லாஞ் சிவன் செயலென்ற எங்களுக்குக் குறைவு முன்டோ? நிறைவு முன்டோ? நாம் சிவபெருமானென்ற நூலிலே கோக்கப்பட்ட பல நிற முள்ள மணிகளை யொப்பவர். நூலறுவது மில்லை. நாங்கள் சிதறிப்போவதுமில்லை. பலபடக் கூறுவதால் பயனில்லை.

11 ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி 11

ஓ சினேகிதா! நீ சிவனடியானென்று முழுமனத்தோடும் நினை, எல்லா வெற்றியு முன்னிடமுண்டு. அதற்கு மேல் வேரென்று மில்லை. யாவுமுன் காலடியில்.

11 ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி 11

சிவபக்தி

சிவபக்தி மாத்திரத்தான் மனிதனைப் பாக்கியவானுக்கும், மற்றையவனைத்தும் பிரயோசனமற்றவை. ஆகையால் இடைவிடாமற் சிவத்தியானம் பண்ணு, ஒன்றுக்கும் பயப்படாதே,

வெற்றியுன் சொந்தம். எத்தனைமுறை தவறினாலும் தையியத்தைக் கைவிடாதே. தவறுதல் சடசம்பதமானது. நீயோ சித்துப் பொருள் (அதாவது அறிபுப் பொருள்). நீயோரு நாளும் அழிய மாட்டாய். எழுந்திரு! விழித்துக் கொள்! காரியங்கைகூடுமட்டும் வழியிலே தங்கிவிடாதே! உற்சாகத்தோடு முன்னேறிச் செல். உனக்குச் சகல சத்தியுங் கட்டுப்படுவதைக் காண. வீண்வாது தரக்கத்திலே நாளைப் போக்காதே. நீ எங்கே போகிறுயோ அங்கே உன்னுடன் பகவான் வருவார்.

வெளிமாதிரி யொன்றுஞ் செய்யாதே. உனக்குள் நீ பெலத்துக் கொள். சமயமென்பது ஒரு மாதிரியுமற்ற தனித்தநிலை உடல்பொருள் ஆவிமுன்றையும் பகவானுக்கு ஒப்படை அதன்பின் உன்னைப் பற்றிய காரியங்களைக் கைவிட்டுவிடு, அனைத்தும் அவனே பார்.

குரு வாசகம்

ஆத்துமா நித்தியமானது, பிரிவில்லாதது, பூரணமானது, சரீரமோ அழியுந் தன்மையுள்ளது. பிரிவுள்ளது, இப்படி யிருக்கையில் நாங்கள் இவ்விரண்டையும் சரியென்று சொல்ல முடியுமா? அப்படி நாங்கள் சொன்னால் இதிலும் பெரிய பாவமும் பழியும் வேறுண்டோ?

ஆத்துமா எல்லாத்துக்கு மாதியாயுள்ளது. யாவையும் ஆளுகின்றது. சரீரமோ தொடக்கமுடையது, ஆளப்படுந் தன்மையுடையது.

இப்படி யிருக்கையில் நாங்களில்விரண்டையும் ஒன்றேருடொன்று ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியுமா? அப்படி யொப்பிட்டால் இதிலும் வேறு பழி கிடையாது.

இயற்கையிலே ஆத்துமா அறிவுடையது. தூய்மையானது, சரீரமோ அறியாமை யுடையது தூய்மை யற்றது. இவ்விரண்டையும் ஒப்பிட்டால் இதிலும் அஞ்சானம் பிறி துண்டோ?

ஆத்துமா பிரகாசமுடையது, அதாவது சயம்பிரகாச முடையது.

சர்ரமோ இயற்கையிலே இருள் மயமானது, இவ்விரண்டையுமொப்பிடலாமா?

யாரொருவன் தன்னைச் சர்வியென்று நினைக்கிறானாலே ஜயோ, அவனிலுங் கீழ்மகன் யார்?

யார் ஒருவன் தன்னுடைய சர்வமென்று சொல்லுகிறானாலே அவன் மட்பிண்டத்தைத்த தன்னுடையது என்று சொன்னது போலிருக்கும்.

யார் ஒருவன் தன்னைப் பூரணணென்றும், நித்தியன் என்றும், இயற்கை அறிவுடையவ னென்றும் நினைக்கிறானாலே அவன் உண்மை யறிவாளி, அவனுக் கிணையாக ஒரு தெய்வமுமில்லை.

யார் ஒருவன் தன்னை ஓர் அழுக்கும் பற்றமாட்டா தென்றும், மாறுபாடில்லாதவனென்றும், தூய்மையிலுந்துஏன்றும் நினைக்கிறானாலே அவனை அறிவாளிகள் ஞானி யென்று சொல்லுவார்கள்.

வேதம் ஆகமம் யாவும் இந்த உலகம் முழுவதும் தெய்வமே நிறைந்திருக்கிற தென்றும் அதைவிட வேறுயாது மில்லை யென்றும் முறையிட நாங்கள் எப்படி உலக மிருக்கிறது சர்வ மிருக்கிறதென்று நினைக்கலாகும். அப்படி உலகம் சர்வம் வேறுயிருக்கிறதென்றால் இதைவிடப் பழி பிறிதுண்டோ? ஆன்றேரும் 'நின்னுவார் பிறரன்றி நீயே ஆனுய்' என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

இன்னேரன்ன பல காரணங்களாலும் கடவுளைத் தவிர வேற்றுமில்லை. யாவு மவன் செயல்.

சொல்லெல்லாம் மோனம்

தொழிலாதியும் மோனம்

எல்லாம் நன்மோன நிறைவே.

தெய்வீக சிந்தனை

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அருளிய ஸ்ரீமத் பகவத் ஸ்தோத்யிலிருந்து

குளிர், உஷ்ணம், சுகம், துக்கம் ஆகிய புலனுணர்ச்சிகள் மாறி மாறி வரும்; இவை அனித்தியமானவை, அவற்றைப் பொறுத் துக்கொள்ள மரணகாலத்தில் எவன் என்னையே “நினைத்துக்கொண்டு போகிறானாலே, அவன் என்னையே அடைகிறன். இதில் கொஞ்சமும் சந்தேகம் கிடையாது.

எவராவது பக்தியுடன் பத்திரம், புஷ்பம், பழம், தீர்த்தம் முதலியதில் எதையாவது எனக்கு அளிப்பரேல், சுத்த மனதுடன் அளிக்கப்பட்ட அக்காணிக்கையை நான் ஏற்றுக்கொள்வேன்.

நீ செய்வ தெல்லாவற்றையும், உண்பகையும், தீயில் ஹோமம் செய்வதையும், தானமளிப்பதையும், தவம் செய்வதையும், எல்லாவற்றையும், எனக்கே அரப்பணமாகச் செய்.

நான் எல்லா உயிர்களிலும் சமமாயிருக்கிறேன். ஒருவனிடமும் வெறுப்போ விருப்பமோ இல்லாதவன் ஆனால் என்னை பக்தியுடன் பூஜிப்பவர்கள் என்னிடமிருக்கிறார்கள். நானும் அவர்களிட மிருக்கிறேன்.

எவன் என்னை எல்லாவிடத்திலும் காண்கிறானாலே, என்னுள் எல்லாவற்றையும் காண்கிறானாலே, அவனைவிட்டு நான் விலகுவதில்லை, என்னைவிட்டு அவனும் விலகுவதில்லை.

என்னிடம் சரணமடைந்து, எல்லாச் செயல்களையும் எனக்கு அரப்பணம் செய்து என்மேல் தன் சிந்தனையை வைப்பவனை இப்பிறவிக் கடலிலிருந்து சீக்கிரம் கரைபேற்றுகிறேன்.

உன் மனத்தை என்னில் பதியவை, உன் புத்தியை என்மேல் செலுத்து, இப்பிறவி தீர்ந்ததும் சந்தேகமின்றி என்னையே நீ அடைவாய்

அதுவும் முடியாததென்றால். நீ செய்யும் எல்லாக் கருமக்களையும் எனக்கரப்பணமாகச் செய், வேறெரு சாதனமுமின்றி எனக்கரப்பணமாக எல்லாச் செயல்களையும் செய்து கொண்டு நீ முக்தியடைவாய்

Stay by yourself, O Mind!
Why wander here and there?
Look within - in the inner Chamber of your heart-
And you will find, right there,
Whatever you desire.....

Whoever starts upon a journey taking
the name of Mother Durga,
Shiva, with His almighty trident,
Surely will protect him.

Every phase of the moon is auspicious;
Every day an auspicious day.
An auspicious day affects him only
Who has forgotten the Lord.

There is an eternal struggle raging in Man's breast between
the powers of darkness and of light, and he who has not the
Sheet-anchor of prayer to rely upon will be a victim to the powers
of darkness.

The man of prayer will be at peace with himself and with the
whole world, the man who goes about the affairs of the world
without a prayerful heart will be miserable and will make the world
also miserable.

Prayer is the only means of bringing about orderliness and
peace and repose in our daily acts.

O Goddess of Light, the Dispeller of Darkness, Sickness and
Misery - O Mother Lakshmi, you are the Giver of happiness,
wealth and prosperity.

I bow to Thee. Please destroy all my internal enemies; i.e.
passion, anger and greed; and accept my salutations.

From untruth lead us unto truth
From darkness lead us unto light
From death lead us unto life Eternal.
O Thou Self-revealing One!
Do Thou reveal Thy self to us.
O Thou Awe - inspiring Presence!
Sustain us by the light of Thy

-*Benign Countenance.*

"Whosoever offers to me with love a leaf, a flower, or fruit or
even water, I appear in person before that disinterested devotee
of purified intellect, and delightfully partake of the article offered
by him with love.

-*Gta/Ch. 9 Vs 26.*

"Do with me, O Lord, whatever Thou pleasest; dispense to
me either good or evil, health or sickness, life or death, prosperity
or adversity consolations or trials."

"Yes, Lord, I desire the dissolution of my body, in order that
I may be with Thee! Nothing but this hope can console me; it alone
is my life. What signifies the world to me, and what can it give me?
Thy Kingdom! Thy Kingdom! O my God! I have no other country.
Grant that this poor exile may be led to it, and he will celebrate
eternally. Thy mercies. - Amen."

-*The Imitation of Christ.*

"O Thou Lord supreme, I bow down to Thee!
For Thy sole pleasure and play didst thou bring forth this
Universe.

"Thou art the highest in the highest! Who can sing thine
infinite Glory?

Thou art the innermost ruler of every heart;
Thy paths are mysterious.
Thy ways are blessed.

"Lead, kindly Light, amid the encircling gloom
    Lead Thou me on;
The night is dark and I am far from home,
    Lead Thou me on.
Keep Thou my feet, I do not ask to see,
The distant scene; one step enough for me.
I was not ever thus, nor prayed that Thou
    Shouldst lead me on;
I loved to choose and see my path; but now
    Lead Thou me on;
I loved the garish day and, spite of fears,
Pride roled my will; remember not past years.
So long Thy power hath blest me, sure it still
    Will lead me on;
O'er moon and feen; o'er crag and torrent, till
    The night is gone;
And with the morn, those angel faces smile,
Which I have loved long since and lost awhile."

*****

